

Φύλλον

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009

28

«Ἰδοὺ ἔστηκα
ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω.»

ΠΑΦΕΤΩΝΕΣ ΤΩΝ ΙΜΑΛΑΪΩΝ

Ποταμός Γιαγκκτσέ

Ποταμός Μεκόνγκ

Ποταμός Σαλουίν

Ποταμός Βραχμαπούτρα

Κίτρινος Ποταμός

Η υπερθέρμανση, πανανθρώπινη απειλή

**Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663**

Περίοδος Β', Χρόνος Γ'
(Περίοδος Α': 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 28 (77)
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Χριστ. Γ. Κωνσταντόπουλος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που θα αποστέλλεται
ο «Πυρός», για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα,

ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η υπερθέρμανση, πανανθρώπινη απειλή	139
Εμείς οι νέοι και η Κοινωνία: Τα "καταραμένα" παιχνίδια	
Η πόρτα (ποίημα)	140-141
Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι και	
ο "Μυστικός Δείπνος" του	142
Αβραάμ Λίνκολν	
(200 χρόνια από την γέννησή του)	143
Ιδανικά ναι. Είδωλα όχι	144
Ηρόδοτος, ο πατέρας της ιστορίας (Β' μέρος)	145
Δελτίο Ειδήσεων	146-147
Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας	148-149
Εορτές του μήνα & ιερά αναγνώσματα:	
Από το Αγιολόγιο - Ευαγγελικές περικοπές	150-151
Η πολύκλαυστη Σμύρνη - Αύγουστος 1922	152-153
Ο Μαγνητισμός: Από τον μαγνητόλιθο	
στον ηλεκτρομαγνητισμό	154
Οι Σπίθες του Πυρσού	155
Φιλολογική Γωνιά	156-157
Ξενογλώσσες σελίδες: Το περιβάλλον - Η Γη ..	158-159

Εξώφυλλο: Οι παγετώνες των Ιμαλαΐων λιώνουν.

Οπισθόφυλλο: Πολικές αρκούδες στους παγετώνες που λιώνουν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΕΡΘΕΡΜΑΝΣΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ

έχουν επηρεαστεί περισσότερο **οι παγετώνες των Ιμαλαΐων**. Τα Ιμαλάια παρέχουν πάνω από τη μισή ποσότητα του πόσιμου νερού που χρειάζεται **το 40% του πληθυσμού** του Πλανήτη. Εφτά ασιατικοί ποταμοί πηγάζουν από τη συγκεκριμένη οροσειρά.

Στα επόμενα 50 χρόνια αυτό το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού θα αντιμετωπίσει σοβαρή έλλειψη πόσιμου νερού, **αν ο κόσμος δεν δράσει γρήγορα και αποφασιστικά για να αμβλύνει το φαινόμενο του θερμοκηπίου.**

(Βλ. και το έργο του Αλ Γκορ, «**Μια ενοχλητική αλήθεια**», σελ. 58.)

Η υπερθέρμανση, πανανθρώπινη απειλή

Φίλοι & φίλες,

Με τη διαδρομή σας ως το τέλος και της φετινής σχολικής χρονιάς ανεβήκατε σε ένα υψηλότερο πνευματικό βάθος. Σας καμαρώνουμε. Το Σχολείο μας βέβαια προς το παρόν στερείται το τραγούδι σας. Αλλά το περιοδικό σας «Ο ΠΥΡΣΟΣ», όπου και να πάτε, θέλει να βρίσκεται ανάμεσα στην παρέα σας. Το νιώθει σαν χρέος και σαν τιμή του. Ελευθερωμένοι όλοι σας τώρα από τα σχολικά καθήκοντα, μπορούμε μαζί να μιλήσουμε για ένα σοβαρό, πολύ σοβαρό θέμα, εννοώ την υπερθέρμανση του Πλανήτη. Ας μην το λησμονούμε. Ο Πλανήτης μας είναι το κοινό σπίτι όλων μας. Το μέλλον του συνδέεται άμεσα και με το δικό μας μέλλον.

Σήμερα υπάρχουν έντονα σημάδια της πιθανολογούμενης ως της χειρότερης καταστροφής στην ιστορία του πολιτισμού. Παρά ταύτα, η πανανθρώπινη αυτή κρίση αντιμετωπίζεται από τους μεγάλους, τους οικονομικά ισχυρούς της Γης, με αδικαιολόγητη ολιγωρία, σχεδόν σαν να μη συμβαίνει τίποτε. Εμείς ας το πούμε ξεκάθαρα: Αυτή η πανανθρώπινη απειλή δεν είναι θέμα μόνο των πολιτικών και της πολιτικής επιστήμης. Πρόκειται για μια καθολική ηθική και πνευματική πρόκληση. Μποστά σε όλους μας χαίνει απειλητικά το δίλημμα αν μπορεί να παραμείνει ο Πλανήτης μας κατοικήσιμος. Ποιο είναι εν προκειμένω το χρέος του νέου ανθρώπου στον 21ο αιώνα; Μόνον η συνειδητοποίησή του μπορεί να του δώσει τη δύναμη να πάρει αποφάσεις μεγάλου κόστους για την αντιμετώπιση του κινδύνου. Άραγε, ο άνθρωπος θα σταθεί στο ύψος που απαιτεί αυτή η πιο κρίσιμη καμπή για όλο τον κόσμο; Θα αντιδράσει με εγρήγορση και σοφία μπροστά στην απειλητική αυτή πρόκληση; Νομίζω ότι χρονικά περιθώρια για αδράνεια δεν υπάρχουν.

Φανταστείτε τον εαυτό σας 25 χρόνια μετά, να κάνετε στο 2035, ας πούμε, μια συζήτηση με τα παιδιά σας. Μήπως τότε τα παιδιά σας θα νιώθουν πικρία απέναντί σας, επειδή

αδρανήσατε να προστατεύσετε τον Πλανήτη; Φανταστείτε τα να σας ρωτούν: «Σεις τι σκεφτόσασταν πριν 20, 30, 40 χρόνια για την τύχη του περιβάλλοντος; Γιατί δεν ενδιαφερόσασταν για το απώτερο μέλλον σας και για το μέλλον των παιδιών σας; Ήσασταν τόσο απορροφημένοι από την καθημερινότητά σας και δεν είχατε το πάθος να εμποδίσετε δυναμικά την καταστροφή του περιβάλλοντος;». Ποια θα ήταν η απάντησή σας;

Λοιπόν, αγαπητοί, αν δεν θέλετε να βρεθείτε σε μια τέτοια δυσάρεστη και ανοικονόμητη κατάσταση, μπορείτε από τώρα να απαντήσετε με τις πράξεις σας, όχι με τις υποσχέσεις σας. Οι υποσχέσεις δεν έχουν κανένα αντίκρισμα. Μπορείτε να δραστηριοποιηθείτε από τώρα για ένα μέλλον, για το οποίο τα παιδιά σας δεν θα σας κατηγορούν, αλλά θα σας ευγνωμονούν.

Φίλοι μου, σήμερα είναι στο χέρι μας να χρησιμοποιήσουμε τις δυνάμεις μας και να πάρουμε μεγάλες αποφάσεις δράσης για το μέλλον. Ο 21ος αιώνας πρέπει να χαρακτηριστεί ως εποχή μεταμόρφωσης της σκέψης μας, ως ριζική αλλαγή νοοτροπίας του νέου ανθρώπου.

Μια τέτοια επαναστατική αλλαγή χρειάζεται σήμερα. Αλλαγή που δεν θα βασίζεται (τουλάχιστον αρχικά) σε αριθμούς και στην πλειονοψηφία, αλλά ο φωτισμένος άνθρωπος θα αντικρίζει κατάματα την αλήθεια για τη μελλοντική του πορεία και θα δρα εύστοχα και αποτελεσματικά. Αυτόν τον ανθρώπινο τύπο μπορούν να παρουσιάσουν οι νέοι που κατεξοχήν προσπαθούν να έχουν πνευματική θεμελίωση στη ζωή τους. **Τέτοια πνευματικά αναστήματα εύχομαι να αναδειχτείτε όλοι σας.**

Με τη νέα σχολική περίοδο θα μας δοθεί η ευκαιρία να αναφέρουμε ότι ο αναγεννημένος εν Χριστώ άνθρωπος, αυτός διαθέτει τα εχέγγυα να είναι πρωτοπόρος στον τιτάριο αγώνα για το μέλλον του Πλανήτη, το οποίο συνδέεται άμεσα, όπως αρχικά αναφέρθηκε, και με το μέλλον το δικό σας.

Με θερμή αγάπη,
Χ. Γ. Κ.

Κάθε μήνα

«Η νύχτα όπου να 'ναι φεύγει και η μέρα κοντεύει να 'ρθεί... Η διαγωγή μας ας είναι κόσμια, τέτοια που ταιριάζει στο φως. Ας πάψουν τα φαγοπότια και τα μεθύσια, η ασύδοτη κι ακόλαστη ζωή, οι φιλονικίες και οι φθόνοι».
(Βλ. Ρωμ. ιγ, 12-13. Μετάφραση.)

ΤΑ «ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΑ» ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Η εκδρομή είχε αρχίσει. Κι ωστόσο η παρέα, τραβηγμένη παράμερα, φαινόταν απασχολημένη με ένα ...εσωτερικό ζήτημα. Όλοι είχαν περικυκλώσει το Γιάννη, που απ' το πρωί είχε εμφανιστεί κακόκεφος και συννεφιασμένος. «Πες μας, βρε Γιάννη, γιατί είσαι σα συννεφιασμένη Κυριακή», τον προέτρεπε ένας. «Αν δεν τα πεις στους φίλους σου, πού θα τα πεις;» συμπλήρωνε άλλος. Δε χρειάστηκε και πολύ! Σε λίγο ο Γιάννης ξέσπασε:

- Να. Χτες το βράδυ που γύρισα κουρασμένος σπίτι από το φροντιστήριο, είπα να παίξω ένα βιντεοπαιχνίδι, για να χαλαρώσω. Πάω και τι να δω; Το βίντεο δεν ήταν στη θέση του! Οι ταινίες; Το ίδιο! Μα κι απ' τον υπολογιστή, τα καλώδια έλειπαν! Πήγα στη μάνα μου υποψιασμένος. "Άκουσε, Γιάννη", άρχισε εκείνη, "ο πατέρας σου κι εγώ είμαστε προβληματισμένοι εδώ και καιρό μ' αυτού του είδους την ...ψυχαγωγία σου.

Όμως το μακελειό που έγινε αυτές τις μέρες στο σχολείο του Βινέντεν της Γερμανίας μάς έκανε να φριξούμε. Κυρίως μας αναστάτωσε το ότι δράστης ήταν δεκαπεντάχρονος μαθητής! Άκουσες κι εσύ τη δήλωση που έκαναν τόσο ο αστυνομικός διευθυντής όσο και ο υπουργός Εσωτερικών της Βαυαρίας για το ότι ο μαθητής είχε επηρεαστεί πολύ από τα βίαια βιντεοπαιχνίδια που έπαιζε κι από κει είχε ξεσηκώσει τις κινήσεις του. Γι' αυτό αποφασίσαμε πως τα ηλεκτρονικά δεν πρέπει να είναι σε ανεξέλεγκτη χρήση στο σπίτι μας, αν πρώτα δεν μιλήσουμε σοβαρά με σένα και τ' αδέρφια σου για το πώς πρέπει να τα χρησιμοποιείτε από δω και πέρα". Άκουγα τη μάνα μου αποσβολωμένος. Ξέρετε πόσο άσχημα μου 'ρθε να μην μπορώ να παίξω μπροστά στην οθόνη; Κι αυτό που φοβάμαι περισσότερο είναι πως οι γονείς μου, με τη φόρα που έχουν πάρει, δεν θα αφήσουν στο σπίτι ηλεκτρονικό!

Επικράτησαν λίγα ...δευτερόλεπτα σιγής στην παρέα.

- Άκουσα κι εγώ για τη σφαγή του Βινέντεν στις ειδήσεις, πετάχτηκε ο Νίκος. Και παρακολούθη κι όσα γράφονται στις εφημερίδες. Μάλιστα, μια γερμανική εφημερίδα, η Tagesspiegel, έγραψε ότι

στη Γερμανία εξαιτίας του γεγονότος απαγορεύτηκε μια σειρά από 43 παιχνίδια. Με έχουν προβληματίσει όλα αυτά τα αρνητικά που λέγονται για τα βιντεοπαιχνίδια. Εσάς δεν σας έχουν κάνει εντύπωση; είπε μ' έξαψη ο Νίκος.

- Εσύ τι λες; Νομίζεις πως μόνο εσύ είσαι ο ενημερωμένος της παρέας, εξυπνούλη μου; του αντιγύρισε ο Διονύσης. Εγώ σε δικιά μας εφημερίδα,

στο «Βήμα», βρήκα έναν κατάλογο είκοσι βιντεοπαιχνιδιών βίας, που είχε τον χαρακτηριστικό τίτλο «*Η λίστα των καταραμένων παιχνιδιών*» και λέγοντας τα τελευταία του λόγια η ματιά του διασταυρώθηκε με τη ματιά του Φάνη, που τον κοιτούσε εκνευρισμένος.

- Δε μου λες πού τα 'δες γραμμένα αυτά; ρώτησε απότομα ο Φάνης.

Ο Διονύσης άρπαξε την ευκαιρία. Άνοιξε την τσάντα του με ύφος και έκπληκτοι τον είδαμε όλοι να βγάζει ένα απόκομμα εφημερίδας. Στ' αλή-

θεια, φαινόταν πως είχε παρακολουθήσει κι αυτός με πολύ ενδιαφέρον το θέμα των τελευταίων ημερών! Μ' έναν αέρα ...ανωτερότητας άρχισε:

- Την έχω κρατήσει τη λίστα. Ακούστε:

Condemned 2: Bloodshot (Καταδικασμένος 2: Αιματηρό Χτύπημα),
Counter Strike (Αντίπαλη Επιδρομή),
Dead Rising (Νεκρανάσταση),
Dead Space (Ο Τόπος των Νεκρών),
Doom (Θάνατος),
Gears of War (Ταχύτητα Πολέμου),
God of War (Θεός του Πολέμου),
Grand Theft Auto (Το Αυτοκίνητο της Μεγάλης Κλοπής),

Need for Speed: Most Wanted (Ανάγκη Ταχύτητας: Άκρως Καταζητούμενος),
Night Trap (Νυχτερινή Παγίδα),
MadWorld (Ο Κόσμος της Τρέλας),
Manhunt (Ανθρωποκονηγητό),
Resident Evil (Μόνιμο Κακό),
Super Columbine Massacre RPG (Η Σούπερ Σφαγή στο Columbine),
The Viking (Ο Βίκινγκ),
Thrill Kill (Ανατριχιαστικός Φόνος),
V-Tech Rampage (Το Αφηνιασμένο V-Tech).

Δυο απ' αυτά τα έχω. Αλλά, πραγματικά, μου προκάλεσαν ανατριχίλα όλα αυτά τα ονόματα μαζί! Πραγματική Κατάρρα! Μπρρρρ..., κατέληξε ο Διονύσης, τινάζοντας τους ώμους και το κεφάλι, σαν για να την διώξει μακριά.

Χαμογελάσαμε μουνδιασμένοι. Μείναμε για λίγο να κοιταζόμαστε αμίλητοι. Κι ύστερα, όλοι γυρίσαμε να δούμε τον Προκόπη. Αυτός είχε πάντα κάτι καλό να πει. Ε, δυνατό μυαλό, άριστος μαθητής, τη γνώμη του την παραδεχόμαστε οι περισσότεροι:

- Τι λες εσύ, βρε Προκόπη;» έκανε ο Γιάννης.

- Τι να σας πω, βρε παιδιά; Απ' όσα ακούσαμε τώρα τελευταία φαίνεται ότι δεν πρέπει πια να μιλάμε για 'γνώμες'. Εδώ μιλάνε ξεκάθαρα τα γεγονότα. Οι περιπτώσεις παιδιών της ηλικίας μας που απασχολούνται υπερβολικά με τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και το ίντερνετ και τελικά καταλήγουν σε εθισμό πληθαίνουν συνεχώς σε όλο τον κόσμο. Και στην πατρίδα μας έχουν εμφανιστεί τέτοια κρούσματα παιδιών.

- Ναι, πήρε το λόγο ο Διονύσης, που πήρε θάρρος μόλις είδε ότι ο Προκόπης συμφωνούσε μαζί του. Βυθίζονται με τις ώρες στην οθόνη, συνέχισε, και προκαλούν σοβαρές ζημιές στην όρασή τους από την ακτινοβολία και στη σπονδυλική τους στήλη από την ακινησία, απομονώνονται από την οικογένεια και τους φίλους τους, βγαίνουν απ' τον πραγματικό κόσμο και συνηθίζουν να ζουν στην εικονική πραγματικότητα, που συχνά είναι γεμάτη από φόνους, καταδιώξεις, καταιγιστικούς πυροβολισμούς, ανηθικότητα και διαστροφή, είτε μονορούφι, χωρίς λες να πάρει ανάσα.

- Έτσι είναι, συνέχισε ο Προκόπης. Κάποια καταλήγουν να πέσουν θύματα κυκλωμάτων και φτάνουν και στο θάνατο. Αλλά και η πρόσφατη περίπτωση που μετέδωσαν οι ειδήσεις, δηλ. το να φτάνουν αυτά τα παιδιά να γίνονται δράστες τυφλών φονικών χτυπημάτων, όντας όπως διαπιστώνει η αστυνομία βαθιά επηρεασμένα από βίαια βιντεοπαιχνίδια, δεν είναι καινούρια. Εγώ βρήκα ολόκληρα χρονικά τέτοιων ανατριχιαστικών γεγονότων, που αρχίζουν από το 1999, αν και βέβαια τα τελευταία χρόνια πληθαίνουν. Δεν είναι, λοιπόν, λογικό να συμπεράνουμε πως η ηλεκτρονική ψυχαγωγία κρύβει πολλούς κινδύνους και θέλει πολλή προσοχή από μέρος μας; Όχι μόνο μας πλασάρει «καταραμένα» παιχνίδια –εγώ θα χρησιμοποιούσα ένα βαρύτερο χαρακτηρισμό-, αλλά γενικά έχει μεγάλη δύναμη κι έτσι γίνεται επικίνδυνη. Πιστεύω τελικά πως οι γονείς

Ποίηση με νόημα

Η πόρτα

Αχ, Κύριε, να Ξερες πώς το ποθούμε
ν' ανοίξουμε σε Σένα την καρδιά μας!..
Κι όμως – τι κρίμα αλήθεια! – δεν μπορούμε!
Σε διώξαμε – τι λάθος! – μακριά μας!

Πεντάκλειστη κι αποσάλινη αυτή η πόρτα,
βαρειές οι αμπάρες που την έχουν ζώσει...
Πώς ψήλωσαν στα πόδια της τα χόρτα
που είχαν μιαν άγρια νύχτα εκεί φυτρώσει!

Το σκουριασμένο μάνταλο χτυπάμε
κι ούτε να βγει κανείς για ν' απαντήσει.
Την κλειδαριά πάντα κλειστή κοιτάμε
κι η πόρτα αδιάβατη κι άσπαστη μένει...

Αχ, Κύριε, να Ξερες πώς το ποθούμε
ν' ανοίξουμε την πόρτα της καρδιάς μας!..
Δος μας της Χάρης το κλειδί, ζητούμε,
κι έτσι να μπεις, να γίνεις Βασιλιάς μας!..

Φ. Κριτέλης

έχουν κάποιο δίκιο να ανησυχούν. Σίγουρα πρέπει κι εμείς οι ίδιοι να ανησυχήσουμε και να προστατέψουμε τον εαυτό μας.

- Και τι δηλαδή; τον διέκοψε ο Γιάννης. Είμαστε υποχρεωμένοι από δω και πέρα να επιλέγουμε τα παιχνίδια μας και να φτιάχνουμε δικές μας λίστες καλών και κακών παιχνιδιών;

- Δυστυχώς ναι, Γιάννη, του απάντησε ο Προκόπης. Κι όχι μόνο αυτό. Βλέπω πως πρέπει να βάζουμε στον αυτό μας όρια στη χρήση των ηλεκτρονικών και του υπολογιστή. Όρια που θα τα συμφωνούμε και με τους γονείς μας, που μας αγαπούν και θέλουν να μας βοηθήσουν. Κι όταν βλέπουμε πως ξεφεύγουμε, να προσπαθούμε να επανερχόμαστε χωρίς μούτρα και αντιδράσεις.

- Όπως τα δικά μου, θες να πεις, παλιόφιλε; έκανε ο Γιάννης και χαμογέλασε πλατιά.

- Απ' το στόμα μου το πήρες, απάντησε ο Προκόπης κι έτρεξε σα σαίτα μακριά, για αποφύγει το φίλο του που ορμούσε ήδη κατά πάνω του...

X.K.

Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι και ο «Μυστικός Δείπνος» του

Πέντε αιώνες πέρασαν από την εκδημία ενός μεγάλου άνδρα, του Λεονάρντο ντα Βίντσι. Υπήρξε μια από τις πιο καταπληκτικές μορφές της Αναγέννησης (1452 - 1519). Εκτός από ζωγράφος ήταν και μηχανικός, αρχιτέκτων, γεωμέτρης, χημικός, μαθηματικός, γεωλόγος, χαράκτης, γλύπτης, ποιητής και μουσικός! Θαυμάζετε, απορείτε; Πάντως έτσι είναι. Αυτός ήταν ο ντα Βίντσι. Μερικά από τα έργα του είναι ανεπανάληπτα. Υπήρξε δημιουργός που ήθελε την τέχνη στο ίδιο επίπεδο με την αλήθεια. Η ικανότητά του ήταν τόσο, ώστε οποιαδήποτε δυσκολία κι αν συναντούσε, ήταν άξιος να την υπερπηδήσει με την πλέον δυνατή άνεση.

Θα σταθούμε σήμερα στην ιστορία του αριστουργηματικού έργου του «Μυστικός Δείπνος», για το οποίο χρειάστηκε δέκα ολόκληρα χρόνια να το ολοκληρώσει. Λέγεται ότι ο ντα Βίντσι ανέλαβε να φτιάξει στη μονή της Παναγίας των Χαρίτων το «Μυστικό Δείπνο» σε τοιχογραφία. Άρχισε να ζωγραφίζει τα πρόσωπα. Ως πρώτο επέλεξε το πρόσωπο του Θεανθρώπου. Αναζητήσε, για να εμπνευστεί, ένα νέο με ιλαρό πρόσωπο, γλυκά και αρμονικά χαρακτηριστικά, γαλήνιο και βαθιά καθαίο βλέμμα, με καλοσύνη που θα αντικατόπτριζε τον εσωτερικό του κόσμο. Τελικά κατάφερε να τον βρει. Εμπνευσμένος από την φωτεινή όψη του νέου, απέδωσε την έξοχη μορφή του Κυρίου.

Στη συνέχεια, ακολουθώντας την ίδια τακτική, κατόρθωσε να ζωγραφίσει όλους τους μαθητές του Χριστού. Εκτός από έναν. Τον Ιούδα. Δύσκολο να βρει τον άνθρωπο, το πρόσωπο στο οποίο ζητούσε να διακρίνεται η σκληρότητα, η αγνωμοσύνη, ο εγωισμός. Για την αιτία της καχυστερήσης αναφέρεται το εξής περιστατικό (βλ. Εγκυκλ. «Ηλίου»): Κάποτε ο δούκας του Μιλάνου Λουδ. Σφόρτσας ανέφερε στον ντα Βίντσι τα παράπονα του ηγουμένου της μονής γι' αυτόν, ότι δηλ. είχε εγκαταλείψει στην τραπεζαρία ημιτελή την τοιχογραφία του «Μυστικού Δείπνου». Ο ντα Βίντσι είπε τότε: «Είναι αλήθεια ότι έχω πολύ καιρό να εμφανισθώ στη μονή και ο Ιούδας μένει ακόμη ατελείωτος. Αλλά οι μοναχοί έχουν άδικο να ισχυρίζονται ότι δεν εργάζομαι στην τοιχογραφία μου!». Ο Σφόρτσας απορημένος ρώτησε: «Μα τέλος πάντων, πώς εργάζεσθε, αφού ομολογείτε ότι δεν εμφανίζεσθε εκεί;». Η απάντηση ήταν απροσδόκητη: «Αναζητώ τον Ιούδα μου! Έχω επισκεφθεί έως τώρα όλα τα δυσώνυμα κέντρα, όλα τα κρατητή-

ρια, πήγα παντού όπου υπήρχε ελπίδα να συναντήσω μία μορφή τόσο απείσια, τόσο αποκρουστική. Και δεν την βρήκα...».

Μετά από μακρά αναζήτηση ο ντα Βίντσι βρήκε το πρόσωπο που ήθελε. Ένα πρόσωπο πραγματικά αποκρουστικό και απείσιο στην εμφάνιση.

Στο εργαστήρι του πήρε θέση και άρχισε να ζωγραφίζει. Οι ματιές του σταθερές προσπαθούσαν να διεισδύσουν στον εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου που είχε απέναντί του ως πρότυπό του. Στην πορεία του όμως διέκρινε στο βλέμμα του προτύπου του μια έντονη ανησυχία. Ξαφνικά τα σκοτεινά μάτια του πλημμύρισαν από δάκρυα! Ο ζωγράφος διέκοψε. Απόρησε. Μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να συγκινείται; Γιατί άραγε κλαίει; Σεβόμενος την κατάστασή του, τον πλησίασε ρωτώντας τον

διακριτικά: «Γιατί κλαίς;» Πνίγοντας εκείνος τους λυγμούς του κατόρθωσε να ψελλίσει: «Λεονάρντο!». «Ωστε εσύ με ξέρεις;». «Ναι», ψέλλισε το μοντέλο. «Και συ με ξέρεις...». «Εγώ; Δε νομίζω. Πρώτη μου φορά σε βλέπω». «Κι όμως, Λεονάρντο. Πριν δέκα χρόνια είχα ξανάρθει σ' αυτό το εργαστήρι, σ' αυτήν ακριβώς τη θέση. Ήμουνα ο νέος που είχες διαλέξει για να ζωγραφίσεις το πρόσωπο του Χριστού! Και τώρα με διάλεξες για το πρόσωπο του Ιούδα...»!

Αντιλαμβάνεστε τι είχε μεσολαβήσει; Εξηγώ: Ο νέος εκείνος που αρχικά στήθηκε ως πρότυπο για το πρόσωπο του Χριστού ήταν τότε ένας αγνός νέος που ζούσε ενάρετη ζωή. Έπειτα όμως παραστράτησε και έπεσε σε κάθε είδους ακολασίες και βρέθηκε μέσα σε αμαρτωλά καταγώγια. Έτσι έχασε όλα τα ψυχικά του χαρίσματα, μέχρι σημείου που και η έκφραση του προσώπου του είχε τελείως αλλοιωθεί και παραμορφωθεί. Παραμορφώθηκε τόσο, ώστε το πρόσωπό του μαρτυρούσε τι έκρυβε μέσα στη μαύρη πλέον ψυχή του...

Το πρόσωπο του ανθρώπου εκφράζει συχνά την εικόνα της ψυχής του. Φωτεινή είναι η όψη του και καθαίο το βλέμμα του, όταν ζει μέσα στην αλήθεια με αισθήματα καλοσύνης και φιλανθρωπίας και έχει ως οδηγό της ζωής του το νόμο του Θεού. Αντίθετα, θολό είναι το βλέμμα του όταν ζει στο σκοτάδι της αμαρτίας. Πράγματι πόση οδύνη προκαλεί ένας νέος που αρχικά εμπνέει με τη ζωή του θαυμασμό και εκτίμηση, αλλά τελικά με τα παραστρατήματά του καταντάει να προκαλεί ακόμη και την αποστροφή των συνανθρώπων του!

Αβραάμ Λίνκολν (200 χρόνια από τη γέννησή του)

Ένας αληθινά μεγάλος ηγέτης, για τον οποίο κάθε σωστός Αμερικανός πολίτης αισθάνεται εθνική υπερηφάνεια και κάθε πολίτης, γενικότερα, νιώθει ιερή συγκίνηση, υπήρξε ο περίφημος πρόεδρος της Αμερικής Αβραάμ Λίνκολν (1809 - 1865).

Γεννήθηκε πριν 200 χρόνια σε μια πολύ δύσκολη για την Αμερική εποχή. Επικρατούσε ηθική παραλυσία και βαρβαρότητα, οργίαζε η δουλεία. Η απάνθρωπη εκείνη κατάσταση ερχόταν σε σύγκρουση με τον ψυχικό κόσμο του Λίνκολν, ο οποίος από την παιδική του ηλικία ήταν διαποτισμένος με τα νόματα της χριστιανικής πίστης. Διάφοροι κατακτητές της Αμερικής – κυρίως Ισπανοί και Πορτογάλοι – χρησιμοποιούσαν για τις τότε κερδοφόρες επιχειρήσεις τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Και επειδή αυτοί δεν αρκούσαν για τις απαιτήσεις της παραγωγής, πολλοί απάνθρωποι έμποροι έκαigan χωριά ιθαγενών, έσφαζαν τα γυναικόπαιδα και φόρτωναν τους άνδρες στα δουλεμπορικά καράβια. Τους ξεφόρτωναν στα σκλαβοπάζαρα της Αμερικής. Επί 200 ολόκληρα χρόνια το κράτος έδειχνε πλήρη αδιαφορία για την απάνθρωπη αυτή δουλεμπορία.

Ο Αβραάμ Λίνκολν, επιμελής μελετητής της Αγίας Γραφής, (πάντα αφιέρωνε την πρώτη ώρα της ημέρας στην προσευχή και την αγιογραφική μελέτη) ήταν προσωπικότητα με ανεπτυγμένες τις έννοιες της δικαιοσύνης και της αγάπης και είχε διακαή επιθυμία ν' απελευθερώσει τους δούλους. Η απόφασή του με τον καιρό ριζωνε βαθύτερα μέσα του, καθώς μάλιστα η συνειδησή του τον πληροφορούσε ότι αυτό ήταν σύμφωνο με το θέλημα του Θεού.

Ως γνήσιος υπερασπιστής της δικαιοσύνης, επέλεξε το επάγγελμα του δικηγόρου. Ενώ ζούσε μέσα στους «πειρασμούς» και τις δυσχέρειες του επαγγέλματος, η ευσυνειδησία του ήταν υποδειγματική. Ο ίδιος αναλάμβανε χωρίς αμοιβή υποθέσεις δικαστικά «χαμένες» λόγω της δολιότητας των αντιδίκων. Πολλά περιστατικά και σ' αυτή την περίοδο αναδείκνυαν το ύψος της αρετής του.

Ο Αβραάμ Λίνκολν αντιστεκόταν έντονα στα διάφορα ρεύματα του υλισμού και της αρνήσεως. Ανιδιοτελής υποστηρικτής της αλήθειας, δε δίστασε να διακηρύξει, μόλις εισήλθε στη Βουλή, ότι ο θεσμός της δουλείας είχε βάση τον την αδικία. Από τους 81 γεροισιαστές και βουλευτές μόνο ένας συνυπέγραψε τη διαμαρτυρία του! Απτόητος όμως ο Λίνκολν και στηρι-

ζόμενος πάντα στη θεία Πρόνοια, συνέχισε με αδάμαστο σθένος τον αγώνα του. Ως προδρομική φωνή στον αγώνα του αυτό είχε σταθεί η συγγραφέας του περίφημου βιβλίου «Η καλύβα του μπαρμπα-Θωμά», Χάριετ Μπήτσεϊ Στόουν.

Παρά τις έντονες αντιδράσεις που συναντούσε ο Λίνκολν, κατόρθωνε ολοένα να επηρεάζει την κοινή γνώμη. Τελικά εξελέγη πρόεδρος των Η.Π.Α! Τριάντα εννέα μέρες μετά την ανάδειξή του, οι ομοσπονδιακοί του Νότου εξαπέλυσαν εμφύλιο πόλεμο. Σκληρές οι δοκιμασίες και τότε αλλά μεγάλη η πίστη του! Είχε πλήρη πεποίθηση στο «Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου».

Την Πρωτοχρονιά του 1863 το όνειρο της ζωής του πραγματοποιήθηκε. Με χέρι τρεμάμενο από ιερή συγκίνηση υπέγραψε το διάταγμα για την απελευθέρωση 4.000.000 δούλων! Μετά την είδηση της συνθηκολόγησης των Νοτίων ακολούθησε θερμή προσευχή ευχαριστίας και το περίφημο διάγγελμα του προέδρου προς τον αμερικανικό λαό με δοξολογία για τη Νίκη προς τον Σωτήρα Θεό. Η μυστική υπόσχεση που είχε δώσει πριν 30 χρόνια στο Θεό είχε εκπληρωθεί.

Ο ελευθερωτής των δούλων πέτυχε να ελευθερώσει τους μαύρους από τη σωματική σκλαβιά και τους λευκούς από την ψυχική. Έθεσε εξ ολοκλήρου τον εαυτό του στην εκπλήρωση του ύψιστου αγαθού: της ελευθερίας. Αλλά, τι κρίμα! Πόσο τυφλώνει το πάθος του εύκολου και παράνομου πλουτισμού! Η μανία των ανθρώπων που είχαν συμφέροντα απ' τη διατήρηση της δουλείας τούς οδήγησε στο να δολοφονήσουν τον μεγάλο ευεργέτη 4.000.000 ανθρώπων, την απαστράπτουσα αυτή ηρωική προσωπικότητα. Δολοφόνησαν τον Αβραάμ Λίνκολν, όχι όμως και το έργο του...

Αναρωτιέται κανείς σήμερα: Ο νέος πρόεδρος της Αμερικής κ. Μπαράκ Ομπάμα, που θέλησε και ορκίστηκε στην ίδια Βίβλο που είχε ορκιστεί και ο Αβραάμ Λίνκολν την ημέρα της εκλογής του, άραγε κατά πόσον έχει την Αγία Γραφή ως κανονιστικό γνώμονα της υψηλής αποστολής του; Κατά πόσο την έχει ως πηγή φωτισμού, καθοδήγησης και έμπνευσης; Κατά πόσον η όλη του ζωή συμβαδίζει με τη ζωή του μεγάλου αγωνιστή χριστιανού Αβραάμ Λίνκολν; Την απάντηση δεν είναι απαραίτητο να τη δώσουμε εμείς, αφού ως απευδές τεκμήριο την δίνει η ολιγόχρονη πολιτεία του Μπαράκ Ομπάμα στη θέση του Προέδρου των ΗΠΑ.

ΙΔΑΝΙΚΑ ΝΑΙ, ΕΙΔΩΛΑ ΟΧΙ

Εχετε μπροστά σας μία πρόταση: ΙΔΑΝΙΚΑ ΝΑΙ, ΕΙΔΩΛΑ ΟΧΙ. Αν σας ρωτούσε κάποιος «τι είναι ειδώλο ή τι εννοούμε, όταν λέμε τη λέξη ειδώλο» όλοι σας λίγο – πολύ θα μπορούσατε να απαντήσετε: Ειδώλο είναι ένα αγαλμα από μάρμαρο ή κάποιο μέταλλο που εικονίζει κάποια μορφή την οποία λατρεύουν οι άνθρωποι για θεότητα. Σωστή απάντηση. Από τη λέξη ειδώλο προέρχεται και η λέξη ειδωλολατρία, που σημαίνει τη λατρεία που απέδιδαν οι άνθρωποι στα θρησκευτικά αγάλματα, στα ειδώλα. Αυτά τα αγάλματα τα κατασκεύαζαν οι λαοί διαφόρων χωρών με τα ίδια τους τα χέρια. Μας το βεβαιώνει αυτό και η Αγία Γραφή: «Τα ειδώλα των εθνών αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων» (Ψαλμός του Δαβίδ). Όστε τα ειδώλα είναι συμπτώματα, χαρακτηριστικά σημάδια που φανερώνουν νοσηρή φαντασία, ψεύτικη κατάσταση με κάποια ημερομηνία λήξεως.

Αs έλθουμε και στη δεύτερη έννοια της πρότασης: Ιδανικά. Τι είναι τα ιδανικά; Υποψιάζομαι ότι λίγο από τα παιδιά, τους εφήβους, ξέρουν να απαντήσουν τι εννοούμε όταν λέμε ιδανικά. Ας εξηγήσουμε και τη σημασία της λέξης ιδανικό, ιδανικά.

Ιδανικό είναι σημασιολογικά το τέλειο. Η έννοια αυτή συλλαμβάνεται μόνο με τη σκέψη. Είναι μια αφηρημένη έννοια, όχι συγκεκριμένη. Το είδωλο π.χ. το βλέπουμε, το μάρμαρο το ψηλαφούμε. Το ιδανικό όμως δεν το βλέπουμε, αλλά το συλλαμβάνουμε με τη σκέψη μας. Ιδανικό, λοιπόν, είναι ένας υψηλός σκοπός με χαρακτήρα πνευματικό ή ηθικό, που η πραγμάτωσή του απαιτεί αγώνα. Λέμε π.χ. «Αυτός έπεσε αγωνιζόμενος για τα ιδανικά της πατρίδας». Άλλο παράδειγμα: «Η ελευθερία υπήρξε / είναι ένα από τα ιδανικά του Ελληνισμού». Βασικό χαρακτηριστικό βίωσης των ιδανικών είναι η επίπονη προσπάθεια. Μιλάμε για υψηλά ιδανικά, τα ιδανικά της πατρίδας, της θρησκείας, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της αγάπης, της ισότητας κ.ά.

Συνοψίζουμε: Ειδώλα και ειδωλολατρία είναι έννοιες που δηλώνουν ανυπόστατες και ψεύτικες θεότητες και λατρεία ψευδή και πλανημένη. Η ειδωλολατρία είναι αποτέλεσμα πρώτον της απομάκρυνσης του ανθρώπου από τον αληθινό Θεό και δεύτερον είναι προϊόν χαμηλής σκέψης και νοσηρής φαντασίας. Με την ειδωλολατρία ρίχτηκε δυστυχώς για αιώνες η ανθρωπότητα στο σκοτάδι της πλάνης, της αμάθειας και της αδικίας.

Τα ιδανικά, αντίθετα, είναι οι υψηλοί σκοποί / στόχοι του ανθρώπου, για την προσέγγιση των οποίων πολέμησαν οι πρόγονοί μας και δημιουργή-

σαν πνευματικό πολιτισμό ο οποίος αποκορυφώνεται στην επικράτηση των αγαθών της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της αγάπης.

Το να ζήσει κανείς ζωή με τα ειδώλα είναι πράγμα εύκολο, γιατί η ειδωλολατρική ζωή ισοδυναμεί με κατήφορο. Είναι μια βαθμίδα χαμέρπειας. Για να ζήσει τη ζωή του ο άνθρωπος με ιδανικά απαιτείται δίψα ανωτερότητας, συνεχής προσπάθεια, θεϊκή ενίσχυση.

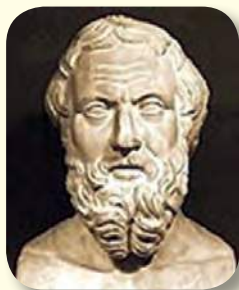
Ηρθε η στιγμή να ρωτήσουμε: Άραγε υπάρχουν και στην εποχή μας ειδώλα; Ασφαλώς υπάρχουν. Θυμηθείτε σαν κλειδί τις λέξεις λατρεία και λατρεύω. Ειδώλα δεν είναι μόνον τα θρησκευτικά. Είναι και τα κοινωνικά. Πρέπει εδώ να απαριθμήσουμε μερικά απ' αυτά, για να γίνουμε πιο κατανοητοί: Λοιπόν, ειδώλα κοινωνικά είναι το χρήμα (εννοούμε η λατρεία του χρήματος), το ποδόσφαιρο, η μόδα, η ομορφιά του σώματος, το σεξ

σε πράξη και σε πρόσωπο, ο τζόγος κ.ά. Πολλοί άνθρωποι στην εποχή μας σε καθένα απ' αυτά έχουν προδώσει λατρευτικό χαρακτήρα. Τα έχουν ανεβάσει πιο ψηλά από όλες τις αξίες του πνευματικού πολιτισμού και της ζωής. Πιο πάνω κι από τη λατρεία του αληθινού Θεού. Τα κοινωνικά ειδώλα κατεβάζουν κι αυτά τον άνθρωπο τόσο χαμηλά, ώστε να σκοτίζεται το μυαλό του, να αμβλύνεται η συνειδήσή του, να μην αξιολογεί μέσα του τίποτε πιο λατρευτό από το είδωλό του, το κοινωνικό του είδωλο. Και οι τέτοιου τύπου ειδωλολάτρες δεν έχουν τη διάθεση ν' αγωνιστούν για ιδανικά. Τα ειδώλα τους έχουν γίνει τα ιδανικά τους.

Τα ιδανικά είναι ένας πνευματικός άθλος που υποχρεώνει τον άνθρωπο σε συνεχή εγρήγορση και σε διαρκή επιφυλακή. Η ωφέλεια από τη βίωση των ιδανικών είναι μέγιστη. Αυτά αποτελούν το βασικό κίνητρο για την πνευματική και κοινωνική πρόοδο. Στην προσπάθειά του ο νέος για την πραγμάτωσή τους αξιοποιεί τις αρετές του και απομακρύνεται από τα κατώτερα πάθη.

Γενικότερα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα μεγάλα ιδανικά της ειρήνης, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της φιλίας, της αγάπης λειτουργούν ως ηθοπλαστικοί παράγοντες της Κοινωνίας. Λειτουργούν ως μοχλοί για την υπέρβαση του ατομισμού και του ωφελισμού, δηλ. των παθών εκείνων που οδηγούν τους ανθρώπους σε ατομικές και κοινωνικές συγκρούσεις, ακόμα και στη βαρβαρότητα. Συνεπώς, ποτέ οπαδοί των ειδώλων. Πάντοτε αγωνιστές για την υπεράσπιση των ιδανικών και κυρίως των ιδανικών της φυλής μας, της πατρίδας, της ελευθερίας, της αγάπης, της οικογένειας.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ, Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Β' Μέρος

ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ «ΙΣΤΟΡΙΑΣ» ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Α' Βιβλίο - Κλειώ	ΣΤ' Βιβλίο - Ερατώ
Β' Βιβλίο - Ευτέρπη	Ζ' Βιβλίο - Πολυμνία
Γ' Βιβλίο - Θάληα	Η' Βιβλίο - Ουρανία
Δ' Βιβλίο - Μελομένη	Θ' Βιβλίο - Καλλιόπη
Ε' Βιβλίο - Τερψιχόρη	

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ:

Εδώ, στους Θουρίους, ολοκλήρωσε προφανώς τη συγγραφή του, που ασφαλώς κατέλαβε μεγάλο μέρος του βίου του. Είναι πιθανόν η αρχική σύλληψη του έργου να περιοριζόταν στην **εισβολή της Περσίας στην Ελλάδα, το 480 π.Χ.**, αλλά τελικά συμπεριέλαβε όλη την ιστορία των σχέσεων της Ελλάδας με την Περσία και τα υπόλοιπα βασίλεια της Ασίας. Η αφήγηση ξεκινά με την ανάρρηση στον θρόνο του **Κροίσου**, του τελευταίου βασιλιά της Λυδίας, και κάνει έναν απολογισμό της βασιλείας του, συμπεριλαμβανομένου του διωγμού του από τον Πέρση βασιλιά **Κύρο**. Αυτά τα γεγονότα καταλαμβάνουν το πρώτο μισό του **Α' Βιβλίου**. Το δεύτερο μισό και τα επόμενα **Β', Γ' και Δ'** βιβλία είναι αφιερωμένα στην επέκταση των Περσών, από την ανάρρηση του Κύρου ως το 500 π.Χ. Όλο το **Β' Βιβλίο** είναι μια μεγάλη παρένθεση για τα έθιμα και την πρώιμη ιστορία της Αιγύπτου. Υπάρχουν ακόμη κεφάλαια σχετικά με την ιστορία κάποιων ελληνικών πόλεων-κρατών. Με αυτή τη **μέθοδο των παρεκβάσεων**, ο Ηρόδοτος μας δίνει όλη την ιστορία της Αθήνας από το 560 π.Χ. και μετά. Τα Βιβλία **Ε'** και **ΣΤ'** καλύπτουν την **Ιωνική Επανάσταση** (499-494 π.Χ.) και την περσική εκστρατεία, που ανέκοψε η νίκη των Αθηναίων στον **Μαραθώνα** (490 π.Χ.), αν και δεν λείπουν οι παρενθέσεις για σύγχρονά του γεγονότα στα ελληνικά κράτη. Στα τελευταία τρία βιβλία, **Ζ', Η' και Θ'** επικεντρώνεται στην **εκστρατεία του Ξέρξη κατά της Ελλάδος και την ήττα του από τους Έλληνες (490-479 π.Χ.)**.

Στη συγκέντρωση του υλικού ο Ηρόδοτος βασίστηκε κυρίως σε **προσωπικές του παρατηρήσεις**, τις **μαρτυρίες αυτοπτών** και από τις **δύο πλευρές**, ίσως και σε κάποιο **έργο για τον περσικό πόλεμο των παλαιότερων λογογράφων Διονυσίου του Μιλήσιου ή Χάρωνα του Λαμψακηνού**, που δεν διασώθηκαν ως εμάς, και για τα παλαιότερα ή μυθολογούμενα γεγονότα, στην **παράδοση**. Τα αποτελέσματα των **αρχαιολογικών ερευνών συνεχώς επιβεβαιώνουν ότι ο Ηρόδοτος ήταν ακριβής στα στοιχεία που δίνει**. Λένε οι μελετητές ότι ο Ηρόδοτος ήταν

κακός στην καταγραφή των στρατιωτικών επιχειρήσεων, διότι αναφέρει κάποιες ανακριβείς πληροφορίες που του έδιναν ή υπερβολικούς αριθμούς, επειδή δεν είχε προσωπική εμπειρία από μάχες και πολεμικά σχέδια. Είναι σαφές ότι κάποιες φορές συμπεριελάμβανε κάποιες ιστορίες, γιατί ήταν οι μόνες που είχε ή επειδή ήταν τόσο συναρπαστικές, που δεν μπορούσε να αντισταθεί, έστω και αν δεν τις πίστευε απόλυτα. Του αποδίδουν επίσης αδυναμία στη χρονολόγηση, αλλά ήταν πραγματικά δύσκολο να επεξεργαστεί ένα ακριβές χρονολογικό σχήμα σε μία εποχή όπου κάθε ελληνική πόλη είχε δική της μέθοδο υπολογισμού των ετών και ημερολόγιο. Οπωσδήποτε στα βασικότερα γεγονότα δίνει επαρκή στοιχεία για τη χρονολόγησή τους από τους επιστήμονες.

Τελικά ο Ηρόδοτος, πατέρας όλων μας, γίνεται σύμβουλος και καθοδηγητής και στη σημερινή δύσκολη πορεία του Έθνους, που κινδυνεύει να χάσει «τό μαιμον, τό μ γλῶσσον καί τό μ θρησκον», στοιχεία που εξασφάλιζαν την ενότητα παρά τις διαφορές, καθώς και τη δύναμη αντίστασης στους κατακτητές στη δύσκολη ιστορική πορεία του λαού μας. Παραφράζοντας το ποίημα του Σεφέρη «Πάνω σ' ένα ξένο σπίτι»

«Στέκεται μεγάλος, ψιθυρίζοντας, ανάμεσα σ' ασπρισμένα του γένια, λόγια της γλώσσας μας...
έρχεται να μας αρμηνέψει πώς να κερδίσουμε κι εμείς τη δική μας Τροία...
Τα έργα του
μας χαρίζουν την ακύμαντη γαλάζια θάλασσα μέσα στην καρδιά του χειμώνα...»

Ο «κόσμος» του Ηρόδοτου

Επ. Μιχαηλίδου,
Φιλολόγος

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ ΣΤΑ ΠΑΓΩΜΕΝΑ ΝΕΡΑ της Αρκτικής και Ανταρκτικής! Έκπληκτοι μένουν οι ερευνητές μπροστά στην ανακάλυψη εκα-

τοντάδων θαλάσσιων ειδών στα πολικά νερά, όπου ως τώρα επικρατούσε μια απέραντη παγωμένη ερημιά. Για πρώτη φορά στην ιστο-

ρία το ειδικά κατασκευασμένο ερευνητικό σκάφος Polarstern έσπασε τους πάγους της Ανταρκτικής κάνοντας πέρασμα στο Νότιο ωκεανό! Κατάφεραν κατ' αυτό τον τρόπο οι επιστήμονες να εξερευνήσουν τα νερά κάτω από τους πάγους.

Το πιο απρόσμενο, όμως, στοιχείο είναι ότι περισσότερα από 235 πανομοιότυπα είδη ζουν και στους δύο πόλους της Γης, παρά το γεγονός ότι τα χωρίζει απόσταση χιλιάδων χιλιομέτρων! Οι ερευνητές προσπαθούν να λύσουν το μυστήριο της προέλευσης αυτών των ειδών και το πώς βρέθηκαν να ζουν στα δύο «άκρα» του πλανήτη. Οι αναλύσεις του DNA των άφθονων δειγμάτων που συνελέγησαν αναμένεται να δώσουν φως στα ερωτήματα που γεννά αυτό το μυστήριο (Βλ. εφημ. «Βη-mascience», 10/5/09).

ΕΛΛΗΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΩΖΕΙ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ!

Όταν η φιλανθρωπία παίρνει σάρκα και οστά, τότε πραγματικά θαυμάζεις το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής. Ο διευθυντής του Οφθαλμολογικού Τμήματος στο Νοσοκομείο Παίδων Αγία Σοφία κ. Πέτρος Πάικος μάχεται εθελοντικά στην Αιθιοπία εδώ και

τρία χρόνια, δίνοντας φως σε τυφλά παιδιά. Συνολικά 9.000.000 παιδιά (ως δέκα ετών) πάσχουν από τράχωμα, διότι εκεί το νερό είναι βρώμικο και η πείνα θερίζει. Τα φάρμακα είναι σχεδόν ανύπαρκτα.

Ο Σύλλογος Βοήθειας Παιδιών Αιθιοπίας (μέλη του οποίου είναι και γιατροί διαφόρων ειδικοτήτων) έχει καταφέρει το ένα ευρώ που δίνει καθημερινά κάθε ανάδοχος να πηγαίνει στο παιδί που έχει υιοθετήσει. Η «μαύρη αγορά της φιλανθρωπίας» εκτιμάται πως εγγίζει μόνο το 30% των προσφορών!

Τα λόγια του κ. Πάικου αγγίζουν την ψυχή

όπως και τα έργα του: «Υπάρχουν μέρες που περπατάμε πάνω σε νεκρούς στους δρόμους... Έχει σημασία για τα παιδιά να νιώθουν ότι υπάρ-

χει κάποιος γι' αυτά...». Και καταλήγει: «Από τους συνταξιούχους του τίποτα που έδωσαν το εφάπαξ τους έπρεπε να πάρετε συνέντευξη. Όχι από μένα» (Βλ. εφ. «Η Καθημερινή», 8/5/09).

ΓΛΙΤΩΣΕ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΤΡΥΠΑΝΙ ΑΠΟ ΒΕΒΑΙΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ένα 13χρονο αγόρι ο αυστραλός γιατρός Ρομπ Κάρσον. Ο γιατρός είχε μόνο λίγα λεπτά στη διάθεσή του. Το παιδί είχε εσωτερική αιμορραγία. Έπρεπε να δοθεί αμέσως διέξοδος στο αίμα που είχε συσσωρευτεί. Ψυχραιμος ο γιατρός δανείστηκε από έναν εργάτη το ηλεκτρικό του τρυπάνι και άνοιξε τρύπα στο κρανίο του αγοριού! Δεν γινόταν αλλιώς. Πρωτύτερα βέβαια ζήτησε την άδεια των γονιών του παιδιού. Εκείνοι, μη έχοντας άλλη επιλογή, την έδωσαν αλλά βγήκαν έξω ακούγοντας τον ήχο του ηλεκτρικού τρυπανιού... Κι όμως, αυτό τελικά χάρισε

τη ζωή στο 13χρονο γιο τους! Τα θαύματα της επιστήμης! (Βλ. Ιστοσελίδα: [www. Madata.gr](http://www.Madata.gr), 20/5/09).

ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΩΝ ΣΤΟ ΠΟΛΥ-ΤΕΧΝΕΙΟ.

Στις αίθουσες του Πολυτεχνείου μας εισέβαλαν ομάδες κουκουλοφόρων την ώρα που γινόταν διαλογή ψηφοδελτίων, με σκοπό να καταστρέψουν τις κάλπες και να επιτεθούν

σε φοιτητές. Δεν δίστασαν να πετάξουν και βόμβες μολότοφ, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν στο κεφάλι πέντε άτομα.

Αυτό το κατάντημα της Παιδείας που κορυφώνεται στα Πανεπιστήμιά μας, δεν το βλέπουν οι αρμόδιοι; Δεν φοβίζει τους γονείς; Δεν ανησυχεί τους ίδιους τους σπουδαστές; Χαραμίζουν πολλοί τα καλύτερά τους χρόνια, τα ζωντανά και γεμάτα ελπίδα όνειρά τους, τους κόπους τους προς χάριν ιδιοτελών συμφερόντων (Βλ. εφ. «Το Βήμα», 14/5/09).

Η ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΛΕΣΧΗ ...ΑΝΟΜΩΝ.

Τραγικό το θέαμα που συναντάει κανείς εν όψει κυρίως των φοιτητικών εκλογών στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Η Σχολή της Νομικής Αθηνών κατέχει πρωτιά! Εκτός από τις χιλιάδες γόπες στους ορόφους, τους «σκυλοειδούς» ήχους και τις «ροκιές» που ηχούν στους διαιδρόμους αλλά και τις αφίσες που διακοσμούν τους τοίχους, η Νομική προσφέρει και ποδοσφαιράκι! Δεν λείπουν και τα πρωταθλήματα

Pro Evolution Soccer, τάβλι, επιτραπέζια παιχνίδια που «ακονίζουν» το μυαλό, ακόμη περιοδικά υψηλού «μορφωτικού» περιεχομένου... (Status, Nitro, Cosmopolitan κ.ά.). Και ένα μηχανήμα με οθόνη αφής. Αυτά ως κίνητρο για να περάσει κάποιος στη Νομική!..

Αναρωτιέται κανείς. Αν αυτοί οι σπουδαστές, που είναι οι μελλοντικοί δικηγόροι, μορφώνονται μέσα σε τέτοιους χώρους αποκτώντας νοοτροπία υπόκοσμου, άραγε ποιο δίκαιο θα υπερασπιστούν αργότερα ως επαγγελματίες; Τρομάζουμε και με τη σκέψη μόνο! (Βλ. εφ. «Η Καθημερινή», 10/5/09).

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ, ΒΑΡΥ ΤΟ ΤΙ-ΜΗΜΑ! Οι αντοχές των υποψηφίων (ψυχικές και σωματικές) δοκιμάζονται. Πολλές φορές ξεπερνούν τα όριά τους. Όμως, εδώ αρχίζουν και εδώ τελειώνουν όλα; Πολλά ερωτήματα αναδύονται.

Άραγε η επιλογή είναι καθαρά του παιδιού; Μήπως η όποια επιτυχία είναι το «μέσον» για μια μετέπειτα συμφεροντολογική σχέ-

ση γονέα – παιδιού, δηλαδή «πέρασα, έκανα το καθήκον μου ή το χατίρι σας, τώρα είστε υποχρεωμένοι να με ανταμείψετε...»; Απ' την άλλη, μήπως από την πλευρά των γονέων υπάρχει μια ιδιαίτερη ελαστικότητα; Ας πούμε ικανοποίηση οποιωνδήποτε επιθυμιών/εκτονώσεων; - π.χ. ο γιος που έβαλε σκουλαρίκι και η μάνα ανήμπορη ν' αντιδράσει το αποδέχτηκε. Μήπως προσπαθούν οι γονείς να πραγματοποιούν τα δικά τους προσωπικά όνειρα και οι δικές τους φιλοδοξίες, νομιμοποιώντας έτσι κάθε ενέργεια, ακόμη και εις βάρος της ηθικής και της αξιοπρέπειας; (Βλ. εφ. «Η Καθημερινή», 13/6/09)

ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΥΛΟΣΠΙΤΑ ΜΕ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟ;

Είναι πρόπον να απολαμβάνουν οι άνθρωποι στα ταξίδια τους τον κλιματισμό χωρίς να σκέφτονται το πιστό τους τετράποδο φίλο και συνταξιδιώτη που βρίσκεται κλεισμένος στο πλαστικό του κουτί; Άλλοι δηλαδή να καλοπερνάνε και άλλοι να δεινοπαθούν; (Τα παιδιά της Αφρικής είθε να μη μάθουν ποτέ τα παράδοξα του σύγχρονου πολιτισμού μας...). Η λύση προσφέρεται με την αγορά ενός θερμορρυθμιζόμενου κιβωτίου μεταφοράς (Komfort Pet Carrier) έναντι 149 δολαρίων. Διαθέτει ειδικούς αισθητήρες που όταν καταγράψουν υψηλές θερμοκρασίες στο εσωτερικό του, τίθεται σε λειτουργία ένας ανεμιστήρας, ενώ αν είναι χαμηλές, ανάβουν τα πλακίδια θέρμανσης στο δάπεδο του κιβωτίου, ζεσταίνοντας έτσι το ζώο... (Βλ. εφ. «Η Καθημερινή», 13/6/09).

Ο δικός σας ρεπόρτερ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Πολύ ενδιαφέρον είχε ο απολογισμός που έκανε η **Περιβαλλοντική Ομάδα του Σχολείου μας** σχετικά με το πρόγραμμα «Τα φυτά ανεκτίμητες πηγές διατροφής και υγείας» που πραγματοποίησε φέτος. Τα μέλη της παρουσίασαν τις γραπτές εργασίες τους, τις οποίες συγκέντρωσαν και εξέδωσαν σε καλαίσθητο τευχίδιο, αλλά και πρόβαλαν σε power point και την υπόλοιπη δουλειά τους στο Σχολικό μας Κήπο και τις άλλες εκδηλώσεις τους. Όλα τα αφήνουν τώρα ως «υψηλή παρακαταθήκη» στις Περιβαλλοντικές Ομάδες που θα συστηθούν στο Σχολείο μας τις επόμενες χρονιές. Επίσης, πρωτοτύπησαν προσφέροντάς μας «Ice Levanda», «Ice Louise» και άλλα ice αρωματικά αφεψήματα -κατά το Ice Tea- από την παραγωγή του κήπου μας, τα οποία βέβαια

κατοχυρώνουν ως δική τους πατέντα για πιθανή μελλοντική παραγωγή! Το έργο τους ήταν πλούσιο και σίγουρα είναι δικαιολογημένη η ικανοποίησή τους για τις εμπειρίες και τις γνώσεις που αποκόμισαν.

Μέσα σε ενθουσιώδη ατμόσφαιρα και επευφημίες έγινε η **απονομή των μεταλλίων** στους συμμαθητές μας που αναδείχτηκαν νικητές **στα φετινά Σχολικά Πρωταθλήματα**. Σε όλους ευχόμαστε πάντα νίκες και στα συγκεκριμένα αθλήματα αλλά και στα πνευματικά αγωνίσματα, που χαρίζουν υγεία στο πνεύμα και στην ψυχή!

Πνευματώδες, ευρηματικό, αστείο αλλά και συγκινητικό, με μια λέξη υπέροχο ήταν **το video** που είδαμε για όσα συνέβησαν **στα περσινά Κατασκηνωτικά Σεμινάρια!** Τα παιχνίδια, οι διαγωνισμοί, η ζωή στη φύση, το δέσιμο της καλής παρέας, η ώρα της γυμναστικής, φάσεις από τα σεμινάρια και τις επισκέψεις των καθηγητών, οι ήσυχες ώρες της προσευχής και των σοβαρών συζητήσεών μας, όλα «φρεσκαρίστηκαν» μέσα μας με αυτήν την υπέροχη σύνθεση εικόνων, λόγων και μουσικής. Μόνο κάποιος που έζησε κι ο ίδιος αυτές τις ανεπανάληπτες στιγμές μπορεί να βρήκε τον τρόπο να τις προβάλλει τόσο επιτυχημένα! Θα συμφωνείτε, πιστεύουμε, κ. Λυδία Γριτσοπούλου...

και δημιουργίας

Χωρίς απρόοπτα έγινε αυτή τη φορά η παρακολούθηση του CD για την Κωνσταντινούπολη, προκειμένου να πάρουμε μια γεύση για όσα θα έχουμε ίσως τη δυνατότητα να απολαύσουμε από κοντά τη νέα σχολική χρονιά. Μοναδικά μνημεία, συνδεδεμένα με την ιστορία μας και τις μνήμες και τη ζωή των παππούδων και των γιαγιάδων μας, μάς εντυπωσίασαν, αλλά και μας συγκίνησαν με την «τύχη» που έχουν ακόμα να μην μπορούμε ελεύθερα να τα χαιρόμαστε. Αναγκαστικά λοιπόν, υπομονή ως τη νέα σχολική χρονιά!

Σπουδαία ήταν η έκπληξη που μας ετοιμάσατε, κ. Φωτοπούλου και κ. Δρίβα! Μια **ανασκόπηση ολόκληρης της φετινής σχολικής χρονιάς** με power point αλλά – το πιο σημαντικό – με εύστοχο σχολιασμό και την κατάλληλη μουσική. Ήταν ό,τι έπρεπε για την τελευταία μέρα του σχολείου! Γιατί, πώς να νιώσεις το κλείσιμο της χρονιάς χωρίς να στρέψεις λίγο πίσω τη ματιά σου; Θυμηθήκαμε πολλές ωραίες στιγμές, τόσα γεγονότα και εκδηλώσεις που είχαμε ξεχάσει μέσα στο τρέξιμο του χρόνου και την πίεση των μαθημάτων. Άξιος ο κόπος σας και σας ευχαριστούμε! Μακάρι να είναι πλούσια και η επόμενη χρονιά!

Ομάδα καθηγητών και μαθητών του Σχολείου **μάς εκπροσώπησε στις εορταστικές εκδηλώσεις** που οργάνωσε η ι. Μητρόπολη Κορίνθου **για την 29 Ιουνίου προς τιμήν του Αποστόλου των Εθνών Παύλου**, πολιούχου της Κορίνθου και προστάτη των Εκπαιδευτηρίων μας. Συμμετείχαν στη Θ. Λειτουργία που έγινε στον νέο, πανέμορφο ι. ναό του Απ. Παύλου στην Αρχαία Κόρινθο. Η σπάνια μορφή του Αποστόλου, με τη δύναμη

και την αγωνιστικότητα του χαρακτήρα του και την ακράδαντη πίστη και αγάπη του στο Χριστό (βλ. το κύριο άρθρο του «Πυρσού» μ. Ιουνίου), αξίζει να γίνει γνωστή στους εφήβους και τους νέους της εποχής μας, για να εμπνέει και να καθοδηγεί.

Ο Παρατηρητής και η παρέα του

ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ &

Από το Αγιολόγιο

Σάββατο 4 Ιουλίου

Ο Άγιος Ανδρέας επίσκοπος Κρήτης (7ος – 8ος αι.) καταγόταν από την Παλαιστίνη και έζησε στην Κωνσταντινούπολη και κυρίως στην Κρήτη, όπου για 30 χρόνια υπήρξε ο Αρχιεπίσκοπός της. Ήταν σοφός συγγραφέας με διοικητικά χαρίσματα και μεγάλη φιλανθρωπική δράση. Η σοφία

του «πάσαν την οικουμένην κατελάμπρυνε και μελωδήμασι τον κόσμον εφώτισε». Το ποιητικό του τάλαντο ήταν άφθαστο. Αποκορύφωμά του το απαράμιλλο έργο του «Ο Μέγας Κανόνας», που ψάλλει η Εκκλησία μας την 4η εβδομάδα της Μ. Σαρακοστής. Ο άγ. Ανδρέας ήταν «ένας εκ των μεγάλων εκπροσώπων της ανθρωπίνης ποιήσεως» (Ν. Τωμαδάκης).

Απολυτίκιο

Ορθοδοξίας οδηγέ, ευσεβείας διδάσκαλε και σεμνότητος, της οικουμένης ο φώστηρ, αρχιερέων θεόπνευστον εγκαλώπισμα, Ανδρέα σοφέ, ταις διδαχαίς σου πάντας εφώτισας, λύρα του πνεύματος. Πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ σωθῆναι τας ψυχὰς ἡμῶν.

Πέμπτη 9 Ιουλίου

Ο Μιχαήλ Πακνανάς έζησε στην Αθήνα (1753 – 1771) στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Υπήρξε ένας γενναίος αθλητής του Χριστού, ένας νεομάρτυρας. Προτίμησε να υποστεί φρικτά βασανιστήρια παρά να αρνηθεί την πίστη στο Χριστό μας. Μαρτύρησε στην ηλικία των 18 ετών στις στήλες του Ολυμπίου Διός στην Αθήνα, στις 9 Ιουλίου. Η Εκκλησία μας για την ηρωική ομολογία του τον βράβευσε με το φωτοστέφανο της αγιότητας και τον κατέταξε στο πάνθεον των ηρώων της Ορθοδοξίας. Αλήθεια, πόσο διδάσκει όλους τους νέους ο άγιος Μιχαήλ με το ηρωικό παράδειγμά του!

Απολυτίκιο

Νεότητι σώματος τον παλαμαίον εχθρόν αθλήσας κατέβαλες υπέρ Χριστού του Θεού, τμηθείς τον αυχένα σου. Όταν των Αθηναίων η περίδοξος πόλις μέλπει την άθλησίν σου, Μιχαήλ νεομάρτυς, εκ ταύτης γάρ ως άνθος ενώδες εβλάστησας.

Δευτέρα 20 Ιουλίου

Ο προφήτης Ηλίας (Θ' αι. π.Χ.) έζησε και έδρασε στην προχριστιανική εποχή στους χρόνους του βασιλέως Αχαάβ. Κήρυττε τη μετάνοια στους αποστάτες Ισραηλίτες και χάρη στην αγάπη και το ζήλο του προς το Θεό με δύναμη θεϊκή τέλεσε μεγάλα και συγκλονιστικά θαύματα (άνοιξε τους ουρανούς άλλοτε με βροχή και άλλοτε με φωτιά, ανέστησε νεκρούς, διέσχιζε τον Ιορδάνη ποταμό και, τέλος, με πύρινο άρμα αναλήφθηκε στον ουρανό). Ο Θεός μας τους εκλεκτούς Του, όταν πρέπει, τους οπλίζει με ακαταμάχητη δύναμη. Το βεβαιώνει η Αγ. Γραφή: «Θαυματοστός ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού».

Απολυτίκιο

Ο ένσαρκος άγγελος, των προφητών η κρηπίς, ο δεύτερος πρόδρομος της παρουσίας Χριστού, Ηλίας ο ένδοξος, άνωθεν καταπέμψας Ελίσσαιω την χάριν, νόσους αποδιώκει και λεπρούς καθαρίζει· διό και τοις τιμώσιν αυτόν βρῦναι ιάματα.

Παρασκευή 24 Ιουλίου

Η αγία μεγαλομάρτυς Χριστίνα (2ος ή 3ος αι.) ήταν κόρη του στρατηλάτη Ουρβανού (ειδωολάτρη), ο οποίος από την εφηβική της ηλικία την έβαλε για ασφάλεια μέσα σ' έναν πύργο μαζί με χρυσά είδωλα θεών, για να τα λατρεύει. Η Χριστίνα κατάρταβε ότι τα άψυχα εκείνα είδωλα δεν ήσαν θεοί. Τα κομμάτιασε και την αξία τους τη διαμοίρασε στους φτωχούς. Όταν το έμαθε ο πατέρας της την βασάνισε σκληρά, την πέταξε στη θάλασσα και τελικά την έκλεισε στη φυλακή. Η αγία έφερε και άλλους στη χριστιανική πίστη με την προσευχή, τη διδαχή, τα θαύματά της. Πεθαίνοντας ο πατέρας της οι διάδοχοί του την βασάνισαν φρικτά κόβοντας τη γλώσσα και άλλα μέλη του σώματός της και λογχίζοντας την, ωσότου η αγία παρέδωσε στον Κύριο την ψυχή της.

Απολυτίκιο

Φωτοειδής περισσότερά γνωρίσθης, έχουσα πτέρυγας χρυσάς και προς ύψος των ουρανών κατέπασσας, Χριστίνα σεμνή· όθεν σου την ένδοξον εορτήν εκτελούμεν, πίστει προσκυνούντες σου των λειψάνων την θήκην, εξ ης πηγάζει πάσιν αληθώς ιαμα θείον ψυχής τε και σώματος.

ΙΕΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 5 Ιουλίου (Δ' Ματθαίου). Ευαγγέλιο: Ματθ. η', 5 - 13:

«Κύριε... μόνον επί λόγῳ, και ιαθήσεται ο παις μου» (στίχ. 8)

Ένας αξιωματούχος του ρωμαϊκού στρατού ζητάει από τον Χριστό μπροστά σε πολλούς Ιουδαίους να του θεραπεύσει τον δούλο του. Ο Χριστός πρόθυμα του απαντά: «Θα έρθω στο σπίτι σου για να τον θεραπεύσω». Και ο Ρωμαίος στρατιωτικός λέει: «Όχι, Κύριε. Νιώθω ανάξιος να μπεις συ μέσα στο σπιτικό μου. Μόνο ένα λόγο πες απ' αυτού που είσαι και θα θεραπευτεί ο άνθρωπός μου». Ο Χριστός τότε με ικανοποίηση είπε σ' αυτούς που Τον ακολουθούσαν και Τον άκουγαν: «Σας βεβαιώνω ότι τόσο μεγάλη πίστη δεν συνάντησα ούτε ανάμεσα σ' όλους τους Ιουδαίους που πιστεύουν στον αληθινό Θεό». Και αποτεινόμενος στον εκατόνταρχο είπε: Πήγαινε στο σπίτι σου και όπως πιστεψες, έτσι ας γίνει. Και πράγματι, εκείνη τη στιγμή θεραπεύτηκε ο δούλος. Αλήθεια, πόση δύναμη περικλείει η ακλόνητη πίστη!

Κυριακή 12 Ιουλίου (Ε' Ματθαίου). Ευαγγέλιο: Ματθ. η', 28 – θ', 1:

«ώρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά του κρημού εις την θάλασσαν» (στίχ. 32)

Ο Χριστός διέταξε τους δαίμονες που τυραννούσαν δύο ανθρώπινα πλάσματα να βγουν από μέσα τους και τους επέτρεψε να μπουν σ' ένα μεγάλο κοπάδι χοίρων. Οι δυο ταλαιπωρημένοι άνθρωποι βρήκαν την ειρήνη και τη σωτηρία τους, ενώ το κοπάδι των χοίρων γκρεμίστηκε στη θάλασσα και καταστράφηκε όλο εξαιτίας της δαιμονικής επήρειας. Μεγάλη ευεργεσία στον άνθρωπο η απαλλαγή του από τους δαίμονες. Αλλά μεγάλη υπήρξε και η οικονομική ζημιά που υπέστησαν οι ιδιοκτήτες των χοίρων. Γιατί άραγε να επιτρέψει ο Χριστός μια τέτοια ζημιά; Απάντηση: Ο Χριστός, μαζί με τη θεραπεία των δαιμονισμένων, έδωσε και την ευκαιρία στους ανθρώπους που εμπορεύονταν παράνομα τους χοίρους (διότι απαγορευόταν βάσει του Μωσαϊκού Νόμου η βρώση χοιρινού κρέατος) να συναισθανθούν την αμαρτία τους από το παράνομο εμπόριο και να βρουν και αυτοί τον αληθινό δρόμο της ζωής και της σωτηρίας τους.

Κυριακή 19 Ιουλίου (Στ' Ματθαίου). Ευαγγέλιο: Ματθ. ε', 14 - 19:

«Επί την λυχνίαν» (στίχ. 15)

Πού και πώς τους θέλει ο Χριστός μας τους μαθητές Του; Ασφαλώς όχι δειλούς και φοβητσιάρηδες, κρυμμένους «υπό τον μόδιον». Όχι σαν λυχνάκια μισοσβησμένα κάτω από τον κάδο. Αλλά να βρίσκονται σαν λύχνι φωτεινοί ψηλά, «επί την λυχνίαν», επάνω στον λυχνοστάτη. Οι μαθητές του Χριστού πρέπει να λάμπουν στον κόσμο με την αρετή τους και τα καλά τους έργα. Το επαναλαμβάνει αυτό ο Κύριος και σ' αυτή την περικοπή: «Ούτω λαμψάτω το φως μών έμπροσθεν των ανθρώπων». Συνεπώς, κάθε χριστιανός πρέπει να έχει μέσα του ξεκαθαρίσει πώς άξιος του Χριστού μαθητής είναι εκείνος που ποτέ δεν μένει αδρανής, αλλά πάντοτε ενδιαφέρεται να μεταδίδει το φως της αλήθειας του Χριστού και να ευωδιάζει στους γύρω του με άνθη αρετής. Μόνο τους άξιους χριστιανούς αναγνωρίζει ο Χριστός για παιδιά Του. Η θέση μας λοιπόν είναι «επί την λυχνίαν».

Κυριακή 26 Ιουλίου (Ζ' Ματθαίου). Ευαγγέλιο: Ματθ. θ', 27 - 35:

«Εν τω άρχοντι των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια» (στίχ. 34)

Η συκοφαντία είναι μια από τις μεγαλύτερες αμαρτίες. Τη βλέπουμε σ' όλη την απάισια μορφή της στους Φαρισαίους να εκδηλώνεται κατά του Κυρίου. Η Αγ. Γραφή μας βεβαιώνει ότι ο Υιός του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, φανερώθηκε στη γη ως άνθρωπος για να καταλύσει τα έργα του διαβόλου (βλ. Ιω. γ', 8). Περίοδευσε από τόπο σε τόπο ευεργετώντας και θεραπεύοντας όσους τυραννούνταν από τον διάβολο (βλ. Πρ. ι, 38). Και ο λαός, που έβλεπε τα θαύματα του Χριστού, βεβαίωνε ότι τέτοια θαυμαστά έργα ποτέ στο παρελθόν δεν έγιναν στο έθνος του Ισραήλ. Πώς λοιπόν μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς τους Φαρισαίους, που τολμούσαν να εκφράσουν την πιο μεγάλη συκοφαντία που άκουσε ποτέ ο κόσμος ότι με τη συνέργεια του άρχοντα των δαιμονίων ο Χριστός βγάζει από τους πάσχοντες τα δαιμόνια; Τυφλώνει το πάθος της συκοφαντίας.

Η πολύκλαυστη Σμύρνη – Αύγουστος 1922

Ο Αύγουστος είναι ο μήνας μνήμης της **Μικρασιατικής Καταστροφής**, της δεύτερης μεγαλύτερης συμφοράς που υπέστη ο νεότερος Ελληνισμός μετά την Άλωση της Πόλης. Την **27^η Αυγούστου 1922** συντελέστηκε η πρωτοφανής σε βιαιότητα **καταστροφή της Σμύρνης** και των γύρω προαστίων, η οποία σηματοδότησε το δραματικό τέλος της ένδοξης αρχικά μικρασιατικής εκστρατείας και τον ξεριζωμό των Ελλήνων από τα εδάφη αυτά, όπου είχαν σημειώσει μια μεγαλειώδη τρισχιλιετή παρουσία. Οι συνέπειες της καταστροφής γίνονται πιο καλά αντιληπτές, αν γνωρίζουμε την ιστορία, την άνθηση και την προσφορά του **μικρασιατικού Ελληνισμού ήδη από το 1.000 περίπου π.Χ. μέχρι και τις αρχές του 20ού**. Στο μελέτημα αυτό θα επιχειρήσουμε μόνο μια πολύ αδρή αναφορά στα γεγονότα, περιοριζόμενοι στην περίπτωση της Σμύρνης, της βασιλείας των μικρασιατικών παρσίων.

Η ελληνική Μ. Ασία διεκδικεί την καταγωγή του Ομήρου, του μεγαλύτερου ποιητή όλων των εποχών. **Στα εδάφη της ανέτειλε ο ελληνικός λόγος**, που έθεσε τις βάσεις της επιστήμης και έγινε η αρχή της ευρωπαϊκής φιλοσοφίας.

Η Σμύρνη, μεγάλη παράλια πόλη, από τις σημαντικότερες της Μ. Ασίας, είχε στα τέλη του 19^{ου} αι. ελληνικό πληθυσμό που υπερείχε συγκριτικά με τον τουρκικό όχι μόνο αριθμητικά αλλά και πνευματικά και οικονομικά. Ανάμεσα στις πόλεις της περιοχής η Σμύρνη κρατούσε τα σκήπτρα σε όλους τους τομείς. Το πολιτιστικό μεγαλείο της Μ. Ασίας έβρισκε την υψηλότερη έκφρασή του σ' αυτήν, που για το λόγο αυτό είχε χαρακτηριστεί ως **το «Παρίσι της Ανατολής»**. Η πνευματική και εκπαιδευτική ανάπτυξη της ήταν εκπληκτική και εκφράστηκε ποικιλοτρόπως. Πρώτα πρώτα με την ίδρυση πολλών εκπαιδευτηρίων. Ονομαστή ήταν η **Ευαγγελική Σχολή**, αναγνωρισμένη από το ελληνικό κράτος το 1862. Διέθετε τυπογραφείο, πλούσια βιβλιοθήκη με σπάνια βιβλία και χειρόγραφα, καθώς και μουσείο με αξιόλογα αρχαιολογικά ευρήματα. Για τη μόρφωση των κοριτσιών ιδρύθηκε το Κεντρικό Παρθεναγωγείο και αργότερα το Ομήρειο Παρθεναγωγείο, το οποίο σύντομα έφτασε να γίνει εφάμιλλο προς τα καλύτερα παρθεναγωγεία της Ευρώπης. Εκτός όμως από αυτά τα μεγάλα σχολεία, σε κάθε ενο-

ρία της πόλης λειτουργούσαν δημοτικά σχολεία, ενώ και η ιδιωτική εκπαίδευση είχε να επιδείξει πολλά αξιόλογα ελληνικά σχολεία. Αποκορύφωμα υπήρξε η ίδρυση Πανεπιστημίου το 1919, το οποίο όμως δεν πρόλαβε να λειτουργήσει. Στη Σμύρνη αναπτύχθηκε επίσης μεγάλη προνοιακή κίνηση. Από τα πολλά φιλανθρωπικά ιδρύματα αναφέρουμε μόνο το «Γραικικόν Νοσοκομείον» (1740) που περιλάμβανε τμήματα Χειρουργικής, Παθολογίας, Οφθαλματρικής, Μαιευτηρίου και Γηροκομείου, το «Βρεφοκομείο» (1902) και το «Ορφανοτροφείο» (1870). Λειτουργούσαν ακόμη επιστημονικά σωματεία και Γυμναστικοί Σύλλογοι («Πανιώνιος», «Απόλλων» κλπ.) και υπήρχε ανεπτυγμένη δημοσιογραφία, θεατρική κίνηση («Θέατρο Σμύρνης») και μουσική κίνηση («Ορφεύς», «Φιλαρμονική»).

Αυτή η περιοχή **παραχωρείται μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο** και χάρη στις εύστοχες διπλωματικές κινήσεις του πρωθυπουργού της Ελλάδας Ελ. Βενιζέλου από τις νικήτριες μεγάλες Δυνάμεις της Αντάντ **στην Ελλάδα**, που πολέμησε στο πλευρό τους ενάντια στις Κεντρικές Αυτοκρατορίες με τις οποίες είχε συμμαχήσει η Τουρκία. Έτσι, σε ολόκληρο τον ελληνισμό φαντάζει σαν όνειρο ότι μετά από αιώνες ελληνικός στρατός ετοιμάζεται να αποβιβαστεί εκεί. Η είδηση έχει ξεσηκώσει σάλο. «Ο πανέμορφος της Σμύρνης κόλπος», αφηγείται ο ιστορικός της Χρ. Σολομωνίδης, «...δέχεται τα ελληνικά πλοία. Σε λίγο, μυριάδες ραγιάδες θάναι λεύτεροι... Μια γαλανή θάλασσα από σημαίες παντού... Κι αρχίζει η παρέλαση του στρατού μας. Ναι, γενιές τους πρόσμεναν, γενιές τους ονειρεύτηκαν...».

Ο στρατός μας προελαύνει νικηφόρα στο εσωτερικό της Μ. Ασίας. Και αυτή η προέλαση είναι μια εποποιία. Ο Έλληνας στρατιώτης, πολεμώντας ήδη επτά χρόνια (Βαλκανικοί Πόλεμοι, Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος) επέδειξε αξιοθαύμαστη γενναιότητα, καρτερία και επιμονή. Πολέμησε με τον αφόρητο καύσωνα και το ψύχος της ερήμου, την πείνα και τη δίψα. Αντιμετώπισε τη βαρβαρότητα του εχθρού, την αριθμητική πολλές φορές υπεροχή του. «Θεωρώ τους Έλληνες στρατιώτες ως τους πρώτους στρατιώτες της Ευρώπης. Άυπνοι επί νύχτες, ριγώντας, νηστικοί πολεμούν ως αληθινοί ήρωες», έλεγε ο Άγγλος συνταγμα-

τάρχης Τζόνστον. Αλλά, ο Έλληνας στρατιώτης κατάπιε και την πίκρα που τον πότιζε η φανερή προδοσία των χτεσινών συμμάχων του ευρωπαϊκών, που τώρα έκαναν για το συμφέρον τους συμμάχους με τον Κεμάλ.

Δυστυχώς όμως στην Ελλάδα η πολιτική κατάσταση εξελισσόταν πολύ άσχημα, λόγω της βαθειάς ρήξης στην ηγεσία μεταξύ του πρωθυπουργού Ελ. Βενιζέλου και του βασιλιά Κωνσταντίνου. Οι Έλληνες χωρίστηκαν σε δύο στρατόπεδα. Ο **Εθνικός Διχασμός** που επήλθε απέκτησε τρομερή ένταση και διαπότισε για πολύ καιρό ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Η αλλαγή κυβέρνησης και η πολιτική αστάθεια, η αδυναμία άρσης πάνω από πάθη και μίσση και τα αλληπάλληλα σφάλματα των πολιτικών είχαν ως αποτέλεσμα να επικρατήσει σύγχυση και να αποδυναμωθεί και το στρατιωτικό μέτωπο. Ο στρατός μας, που είχε φτάσει σχεδόν έξω από την Άγκυρα, γύρισε πίσω και συσπειρώθηκε στην αμυντική γραμμή Εσκή Σεχίρ, Κιουτάχεια, Αφιόν Καραχισάρ, ενώ το ηθικό του είχε καταπέσει εξαιτίας της γενικής κατάστασης και των αφάνταστων κακουχιών. Από την άλλη, η φυσιογνωμία του Κεμάλ Ατατούρκ με τις πολλές του ικανότητες κατάφερε να συσπειρώσει τον τουρκικό λαό, που είχε τρελαθεί από τη μανία του βλέποντας «τους χτεσινούς ραγιάδες σημερινούς κατακτητές». **Στις 13 Αυγούστου 1922 τα στρατεύματα του Κεμάλ επιτίθενται** και πετυχαίνουν διάσπαση του ελληνικού μετώπου και υποχώρηση. Πρόσφυγες που καταφτάνουν από το εσωτερικό στα παράλια αφηγούνται τις φρικαλεότητες των Τούρκων. Στις 27 Αυγούστου, τρία χρόνια και τρεις μήνες μετά την κατάληψη της Σμύρνης από τον ελληνικό στρατό, τουρκικά στρατεύματα και όχλος έμπαιναν στην πόλη για να ξεχύσουν την απίστευτη εκδίκησή τους: σφαγή, φωτιά, βαρβαρότητες που ξεπερνούν τα όρια της ανθρώπινης φαντασίας. **Ανεκδιήγητη είναι η θηριωδία που εκτυλίσσεται.** Οι Έλληνες σφάζονται και τουφεκίζονται αδιακρίτως, πυρπολούνται οι συνοικίες, αρπάζονται περιουσίες, διαπράττονται αίσχη εις βάρος γυναικών, λογχίζονται βρέφη. Εκατό χιλιάδες Σμυρνιοί και τριακόσιες χιλιάδες πρόσφυγες από το εσωτερικό της Μ. Ασίας, που είχαν στοιβαχτεί πανικόβλητοι στην προκυμαία της Σμύρνης αναζητώντας δρόμο σωτηρίας, επι-

βιβάζονται σε πλοία, πολλά από τα οποία βουλιάζουν κάτω από το υπερβολικό βάρος του φορτίου τους, πέφτουν στη θάλασσα για να γλιτώσουν και πνίγονται, ικετεύουν βοήθεια από τα πληρώματα των αγκυροβολημένων συμμαχικών ευρωπαϊκών καραβιών, που όμως την αρνούνται απάνθρωπα σύμφωνα με τις διαταγές που είχαν. Τα νερά είχαν κοκκινίσει από το αίμα των σκοτωμένων, ενώ φρικτή ήταν η εικόνα των πτωμάτων που επέπλεαν. Ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, ο μόνος που έμεινε κοντά στο λαό του αγωνιζόμενος να τον περισώσει, κατακρεουργήθηκε φρικτά και υψώθηκε σε αιγλήεσσα μορφή σύγχρονου εθνομάρτυρα. Ο Αμερικανός γενικός πρόξενος Τζωρτζ Χόρτον συνοψίζει τα συναισθήματα που του προκάλεσαν τα γεγονότα σε μία τραγική, λακωνική φράση: «Έφυγα από τη Σμύρνη νιώθοντας βαθειά ντροπή που ανήκα στο ανθρώπινο γένος». Η τελευταία σελίδα της καταστροφής γράφτηκε τη νύχτα της 2ας προς 3η Σεπτεμβρίου 1922, ότανδόθηκε εντολή να ξεκινήσουν τα πλοία με όλο τον υπόλοιπο ελληνικό πληθυσμό της Μ. Ασίας – **1.300.000 άνθρωποι** -, που αναγκαστικά γίνονταν πρόσφυγες στην Ελλάδα. Κανένας δεν θα έμενε πίσω εκτός από τους αιχμαλώτους...

• • •

Η επέτειος της Μικρασιατικής Καταστροφής, όπως κάθε εθνική επέτειος αποτελεί αφορμή να γνωρίσουμε την ιστορία μας και να διατηρήσουμε εναργή την εθνική μας μνήμη. Επιπλέον, μας θυμίζει το χρέος μας να αντλούμε από κάθε ιστορικό γεγονός συμπεράσματα, που μπορούν να μας διδάσκουν και να μας καθοδηγούν σε κρίσιμες ώρες. **Το μέγιστο μάθημα που δίνει η Μικρασιατική Καταστροφή είναι η θλιβερή διαπίστωση των καταστροφικών συνεπειών της διχόνοιας.** Της διχόνοιας, που σαν εθνική κατάρα μας παρακολουθεί, κατορθώνοντας συχνά να μας αφαιρεί ό,τι σπουδαίο πετυχαίνουμε αξιοποιώντας τις αρετές της φυλής μας. Αυτό μας διδάσκει ο ίδιος ο Κεμάλ, που μετά την αποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων από τη Μ. Ασία είπε σε κάποια επίσημη στιγμή στους συμπολίτες του: *Εμείς ουσιαστικά δεν νικήσαμε τους Έλληνες. Οι Έλληνες νικήθηκαν από τη διχόνοια τους.*

Α.Π.Α.

Ο Μαγνητισμός: «Από τον μαγνητόλιθο στο ηλεκτρομαγνητισμό»

Χιλιάδες χρόνια προτού χρησιμοποιηθεί η πυξίδα για τον προσανατολισμό πάνω στη Γη, οι άνθρωποι γνώριζαν τον μαγνητισμό, την ιδιότητα δηλ. του φυσικού μαγνήτη (μαγνητόλιθου) να έλκει σιδερένια αντικείμενα. Όπως συμβαίνει και με τον ηλεκτρισμό, η έννοια μαγνητισμός έχει σήμερα πολύ μεγαλύτερη ευρύτητα, οπωσδήποτε όμως η ελκτική δύναμη του φυσικού μαγνήτη αποτελεί την πρωταρχική σημασία της.

Οι αρχικές παρατηρήσεις πάνω στα μαγνητικά φαινόμενα ήταν δύο και έδειχναν διαφορετικές. Η πρώτη ήταν η μυστηριώδης ελκτική δύναμη του μαγνητόλιθου. Η δεύτερη ήταν η εξίσου μυστηριώδης επιμονή ενός ελεύθερου ραβδομαγνήτη να δείχνει τον βορρά. Όπως φαίνεται από τις μέχρι σήμερα έρευνες η πρώτη απ' αυτές τις παρατηρήσεις πρέπει να έγινε κυρίως σε δύο περιοχές του κόσμου, που απέχουν μεταξύ τους χιλιάδες χιλιόμετρα: στην Κίνα και στην Ελλάδα.

Αντίθετα με τους Κινέζους, οι Έλληνες δεν πρέπει να έδωσαν ιδιαίτερη προσοχή στις παραξενιές των μαγνητών. Τις διάφορες μαρτυρίες πάνω σ' αυτούς φαίνεται ότι ουσιαστικά τις αγνόησαν. Ακόμα κι ο Αριστοτέλης, αυτό το φαινόμενο σοφίας, ενώ ασχολήθηκε με τόσα πολλά ζητήματα, δεν είχε ή δεν θέλησε τίποτα σχεδόν να πει ούτε για τους μαγνήτες ούτε για το ηλεκτρο.

Οι Κινέζοι όμως δεν αδιαφόρησαν για τον μαγνητισμό. Επιχείρησαν να τον ερμηνεύσουν αλλά και να τον αξιοποιήσουν. Βασιζόμενοι στην ιδιότητα του ραβδομαγνήτη να προσανατολίζεται, έφτιαξαν μαγνητικές πυξίδες, οι οποίες καθοδηγούσαν αργότερα τα κινέζικα πλοία στα μακρινά ταξίδια τους. Οι γνώσεις τους για τον μαγνητισμό και την πυξίδα έφτασαν κάποτε και στην Ευρώπη.

Στον ευρωπαϊκό χώρο κατά το τέλος του Μεσαίωνα είχε τεθεί επίμονα το ερώτημα «πού οφείλεται η επιμονή της πυξίδας να δείχνει το βορρά». Η απάντηση που κυριαρχούσε ήταν ότι «η αιτία του γεγονότος βρίσκεται στον

ουρανό» και συγκεκριμένα στον πολικό αστέρα. Η άποψη ότι ο πολικός αστέρας, τ' αστέρι του βορριά, ασκούσε μαγνητική έλξη σ' όλες τις πυξίδες είχε γίνει ένα είδος πεποίθησης.

Στη σύγχρονη εποχή όμως, η μελέτη του μαγνητισμού αρχίζει με τη δημοσίευση του βιβλίου De Magnete του William Gilbert, το οποίο αποτέλεσε ορόσημο για την εξέλιξη των ιδεών πάνω στο μαγνητισμό. Το πρώτο πράγμα που προτείνει ο Gilbert είναι «να ξαναδούμε και να αντιμετωπίσουμε με κριτικό μάτι οτιδήποτε έχει γραφτεί μέχρι τώρα για τον μαγνητισμό». Το πιο σημαντικό σημείο του βιβλίου είναι η άποψη που εκφράζει σχετικά με την αιτία προσανατολισμού της μαγνητικής βελόνας. Γί' αυτόν η αιτία δεν βρίσκεται στους ουρανούς, αλλά είναι

η ίδια η Γη, ολόκληρη η Γη αλλά αποκλειστικά και μόνο η Γη, η οποία συμπεριφέρεται σαν ένας τεράστιος μαγνήτης. Ο ίδιος, για να ενισχύσει τον ισχυρισμό του, πραγματοποίησε ένα σχεδόν μεγαλοφυές πείραμα. Χρησιμοποιώντας ένα μεγάλο σφαιρικό μαγνήτη τον οποίο ονόμασε *terrella* (στα λατινικά σημαίνει μικρή Γη), έδειξε ότι κάθε μαγνητική βελόνα που θα βρεθεί κοντά του προσανατολίζεται με τον τρόπο που προσανατολίζονται οι βελόνες της πυξίδας γύρω από τη Γη. Η θεμελιώδης αυτή ανακάλυψη είναι ίσως και η μόνη σημαντική που έγινε στην ιστορία του μαγνητισμού όσο ακόμα ήταν μία επιστήμη ανεξάρτητη.

Το καλοκαίρι όμως του 1820, μ' ένα σύντομο κείμενό του γραμμένο στα λατινικά, ο Δανός Hans Christian Oersted (Χανς Κρίστιαν Έρστεντ, 1777 – 1851) ανακοίνωσε το αποτέλεσμα ενός πειράματος, το οποίο έδειχνε ότι το ηλεκτρικό ρεύμα συνοδεύεται από μαγνητικά αποτελέσματα. Το πείραμα θεωρείται ιστορικό, γιατί άνοιξε το δρόμο για την ενοποίηση του ηλεκτρισμού με τον μαγνητισμό, που μέχρι τότε είχαν προχωρήσει σε μονοπάτια τελείως διαφορετικά.

Επιμέλεια:

Νικ. Κάτσας, Εκπαιδευτικός

Οι σπίθες του πυρσού

Σπαζοκεφαλιές

- Πότε οι πελαργοί στέκονται στο ένα πόδι;
- Πώς ονομάζονται τα τριαντάφυλλα από την Κίνα;
- Τι υπάρχει πάνω από το νόμο;
- Πότε ένα ψάρι μπορεί να τρέξει όσο μια φάλαινα;
- Πώς ονομάζεται αυτός που κρατάει τον εαυτό του;
- Ποιο ποτό σου λέει ότι δεν ζει;

Μαργαριτάρια ... από τις εξετάσεις!

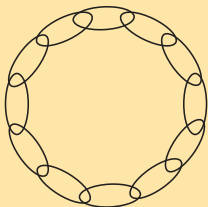
(Ευτυχώς όχι του Σχολείου μας!..)

- Το 1822 οι Αιγύπτιοι επαναστάτησαν. Αλλά έστειλαν οι Άγγλοι **αεροπλάνα** και βομβάρδισαν τη χώρα!
- Το 1821 οι Έλληνες κατόρθωσαν να αποτινάξουν τον **περσικό** ζυγό.
- Είναι γνωστό ότι ο Σωκράτης, ο Πλάτωνας και άλλοι φιλόσοφοι δίδασκαν χωρίς πληρωμή. **Μάλιστα, πολλές φορές πλήρωναν οι ίδιοι τους ακροατές τους.**
- Εκεί σκοτώθηκε ο αρχηγός τους και **από τους 200 άνδρες έμειναν 300.** (!)
- Ο Ηρόδοτος ήταν και θα μείνει για όλη την ανθρωπότητα ο αιώνιος **φωταγωγός.**

Γρίφος

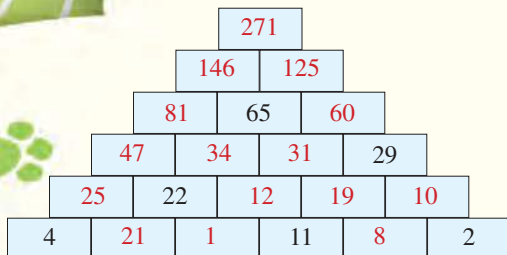
Έχουμε τέσσερα κομμάτια αλυσίδας που το καθένα έχει τρεις κρίκους. Πώς θα ενώσουμε την αλυσίδα, χωρίς να μας κοστίσει πάνω από 15 ευρώ, με δεδομένο ότι το άνοιγμα κρίκου κοστίζει 2 ευρώ και το κλείσιμο 3 ευρώ;

- A.
- B.
- Γ.
- Δ.

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

➤ Αριθμητική Πυραμίδα

➤ Κρυπτόλεξο

Κ	Ψ	Β	Η	Κ	Ρ	Π	Ρ	Α	Γ	Α	Δ
Π	Α	Ρ	Ι	Σ	Ι	Χ	Κ	Σ	Λ	Ν	Ι
Φ	Θ	Ψ	Ω	Τ	Σ	Ε	Χ	Ι	Α	Ξ	Τ
Ε	Η	Α	Γ	Θ	Ε	Κ	Ο	Λ	Τ	Υ	Α
Β	Ν	Χ	Α	Γ	Κ	Υ	Ρ	Α	Ι	Μ	Λ
Ι	Α	Ε	Υ	Σ	Τ	Λ	Ε	Ζ	Ρ	Γ	Ι
Α	Φ	Κ	Σ	Δ	Κ	Α	Ι	Κ	Α	Θ	Α
Ρ	Σ	Μ	Τ	Θ	Γ	Ψ	Λ	Γ	Ν	Ν	Ρ
Ω	Ι	Ω	Ρ	Ζ	Σ	Υ	Ρ	Ι	Α	Β	Ξ
Μ	Κ	Ο	Ι	Σ	Ο	Φ	Ι	Α	Ν	Ζ	Ε
Η	Υ	Ε	Α	Γ	Ψ	Ξ	Β	Ε	Μ	Ω	Δ
Ν	Β	Ο	Υ	Κ	Ο	Υ	Ρ	Ε	Σ	Τ	Ι

Περιοδογική

Το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης

Τον τελευταίο καιρό έντονα απασχολούν τον Τύπο τα εγκαίνια του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης, που αφυπνίζουν κάθε πνεύμα που αγαπάει και σέβεται τον Ελληνικό Πολιτισμό. Ο διεθνής Τύπος σε σειρά από άρθρα του - με πιο πρόσφατο του αμερικανικού περιοδικού «Vanity Fair» - μιλάει για το τέλειο κτίριο του Παρθενώνα, που αντικατοπτρίζεται στο εκπληκτικό Νέο Μουσείο της Ακρόπολης.

Εν όψει των εγκαίνιων (20 Ιουνίου) - στα οποία θα παρευρίσκεται όπως είναι γνωστό πλήθος επίσημων προσκεκλημένων - έχει ανάψει διεθνώς η συζήτηση για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα στον τόπο όπου ανήκουν. Η Βρετανική Κυβέρνηση, εκτιμώντας τη σημασία του γεγονότος, πρότεινε να μας δανείσει για τρεις μήνες τα Γλυπτά! Φυσικά, ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Αντ. Σαμαράς δεν δέχτηκε αυτή την ...πρόταση, θεωρώντας ότι τέτοιο θα ισοδυναμούσε με νομιμοποίηση της υφαρπαγής των Γλυπτών και τον τεμαχισμό του μνημείου πριν από 207 χρόνια. Συμφωνούμε απόλυτα.

Είναι φανερό ότι το Μουσείο αυτό (σύγχρονο, με βιβλιοπωλεία, ειδικούς χώρους για εκδηλώσεις, συνέδρια, περιοδικές εκθέσεις κ.ά.) διαφοροποιείται από τα παραδοσιακά αρχαιολογικά μουσεία της χώρας μας. Θα ήθελα πολύ να το επισκεφτώ και μάλιστα με το Σχολείο μου. Για μια ακόμη φορά νιώθω περήφανος που είμαι Έλληνας. Παράλληλα όμως ελέγχομαι συνειδησιακά για το αν έχω κατανοήσει επαρκώς τη βαριά κληρονομιά μου ως Έλληνας και αν πραγματικά την φέρω επάξια.

Εύχομαι το Μουσείο αυτό να λειτουργή-

σει αφυπνιστικά στην ψυχή κυρίως του κάθε Έλληνα, βλέποντας τα εγκαίνια, όπως σωστά τόνισε ο Υπ. Πολιτισμού, όχι ως μια εφήμερη εκδήλωση αλλά ως μια πεμπτουσία του Ελληνικού Πολιτισμού.

Μελ. Ηλία, Β' Λυκείου

Φιλία: ο καλύτερος γιατρός

Όλοι γνωρίζουμε την αξία και την ανάγκη της φιλίας στον άνθρωπο. Πρόσφατα, μάλιστα, αυστραλοί επιστήμονες θέλησαν ν' αποδείξουν (μετά από μελέτη 10 χρόνων) την ιδιαίτερα ευεργετική σημασία της φιλίας και της κοινωνικοποίησης στην υγεία του ανθρώπου. Σύμφωνα με τις έρευνες, ηλικιωμένοι που περιστοιχίζονταν από πολλούς φίλους είχαν 22% λιγότερες πιθανότητες να πεθάνουν απ' αυτούς που δεν είχαν. Επιστήμονες του Χάρβαρντ ανέφεραν ότι, καθώς ο άνθρωπος γερνάει, οι κοινωνικές σχέσεις μπορεί να έχουν θετική επίδραση στις λειτουργίες του εγκεφάλου του.

Σύμφωνα με τους επιστήμονες, απλώς και μόνο το γεγονός ότι έχει κανείς φίλους λειτουργεί ως άμυνα για τον οργανισμό. Μάλιστα επισημαίνουν ότι η φιλία έχει πολύ μεγαλύτερη επίδραση στην υγεία απ' ό,τι έχει ο/η σύζυγος ή άλλα μέλη της οικογένειας. Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη ότι τους συγγενείς δεν τους διαλέγουμε όπως τους φίλους, ως ένα σημείο έχουν δίκιο.

Το να έχεις φίλους είναι αναμφισβήτητα αναγκαίο και ευχάριστο. Αυτό, όμως, που δεν πρέπει να παραβλέπουμε είναι το «ουκ εν τω πολλώ το ευ», που έλεγαν οι αρχαίοι σοφοί. Και στο βασικό αυτό ζήτημα της φιλίας αξία δεν έχει τόσο πολύ η ποσότητα αλλά η ποιότητα των φίλων που θα επιλέξεις.

Στ. Ράιδος, Β' Λυκείου

Πολιτισμός του θυμού

Στην σύγχρονη εποχή ο θεσμός του γάμου και κατ' επέκταση της οικογένειας περνάει κρίση. Αδυνατεί να εκπληρώσει τον ουσιαστικό σκοπό της ύπαρξής της. Ασφυκτιά στην εποχή της τεχνοκρατίας, της ευμάρειας, της υπερκαταναλώσης και του ατομισμού. Μετατρέπεται σε μια «χωματερή καταπιεστικών συναισθημάτων» όπως του θυμού, της μοναξιάς, της κατάθλιψης κλπ. Η έκφραση των συναισθημάτων αυτών εκδηλώνεται με τρόπο καταστροφικό. Απόδειξη τα γεγονότα του Δεκεμβρίου που συγκλόνισαν το Πα-νελλήνιο.

Ο πολιτισμός μας, που τρέφεται από τους «διαβρωμένους» πλέον θεσμούς, έχει καταντήσει να είναι ένας «πολιτισμός θυμού». Οι άνθρωποι δυσκολεύονται να επεξεργαστούν και να εκφράσουν σωστά τα συναισθήματά τους. Οδηγούνται έτσι σε ανισόρροπα ξεσπάσματα.

Πρέπει ο σύγχρονος άνθρωπος να στρέψει το βλέμμα του στον έσω άνθρωπο. Να εισχωρήσει στα μεταλλεία της καρδιάς του. Να κάνει αυτοέλεγχο και αυτοκριτική. Με άλλα λόγια, να φτάσει στην αυτογνωσία, στο «γνώθι σαυτόν», όπως έλεγε ο Σωκράτης. Έτσι θα μπορέσει απελευθερωμένος από το ίδιο το Εγώ του να γίνει ωφέλιμος στην οικογένειά του και την κοινωνία.

Γ. Μπάκος, Β' Λυκείου

Στίχοι από τη μαθητική μας κοινότητα

Και νέα κλήση

Διακριτικό το κάλεσμά Σου, Κύριε.

Στέκεσαι πάλι αθόρυβα στη θύρα της καρδιάς μου, χτυπάς και λες με καλοσύνη περισσί:

«Ανοίξτε! Φέρνω την ειρήνη στα παιδιά μου».

• • •

Αναπολώ ξανά την πρώτη αγάπη μου για Σένα που 'χα πριν απ' τις πτώσεις μου, Χριστέ.

Τώρα πολλές με βασανίζουν τύψεις.

Αχ! να μπορούσα να 'λεγα: θεράπευσέ με ιατρέ!

• • •

Στείλε τη χάρη Σου στην ένοχη συνείδησή μου το δρόμο της μετάνοιας να ποθήσει,

διαφεύγοντας της απωλείας τον γκρεμό

στο βάπτισμα το δεύτερο να 'ρθει να γονατίσει.

Με κίνητρο τη θεϊκή Σου αγάπη

βλέπω ξανά το θείο πρόσωπό Σου,

βγαίνω απ' τη μοναξιά και την απάτη

που 'σβησες ως σαρκωμένη Αγάπη στο σταυρό Σου.

Α. Τ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κατά τη θερινή περίοδο από 10 Ιουνίου μέχρι 30 Αυγούστου τα Γραφεία του Σχολείου θα είναι ανοιχτά για εγγραφές μαθητών Γυμνασίου και Λυκείου τις ακόλουθες ημέρες:

Δευτέρα ώρες 5 – 8 μ.μ.

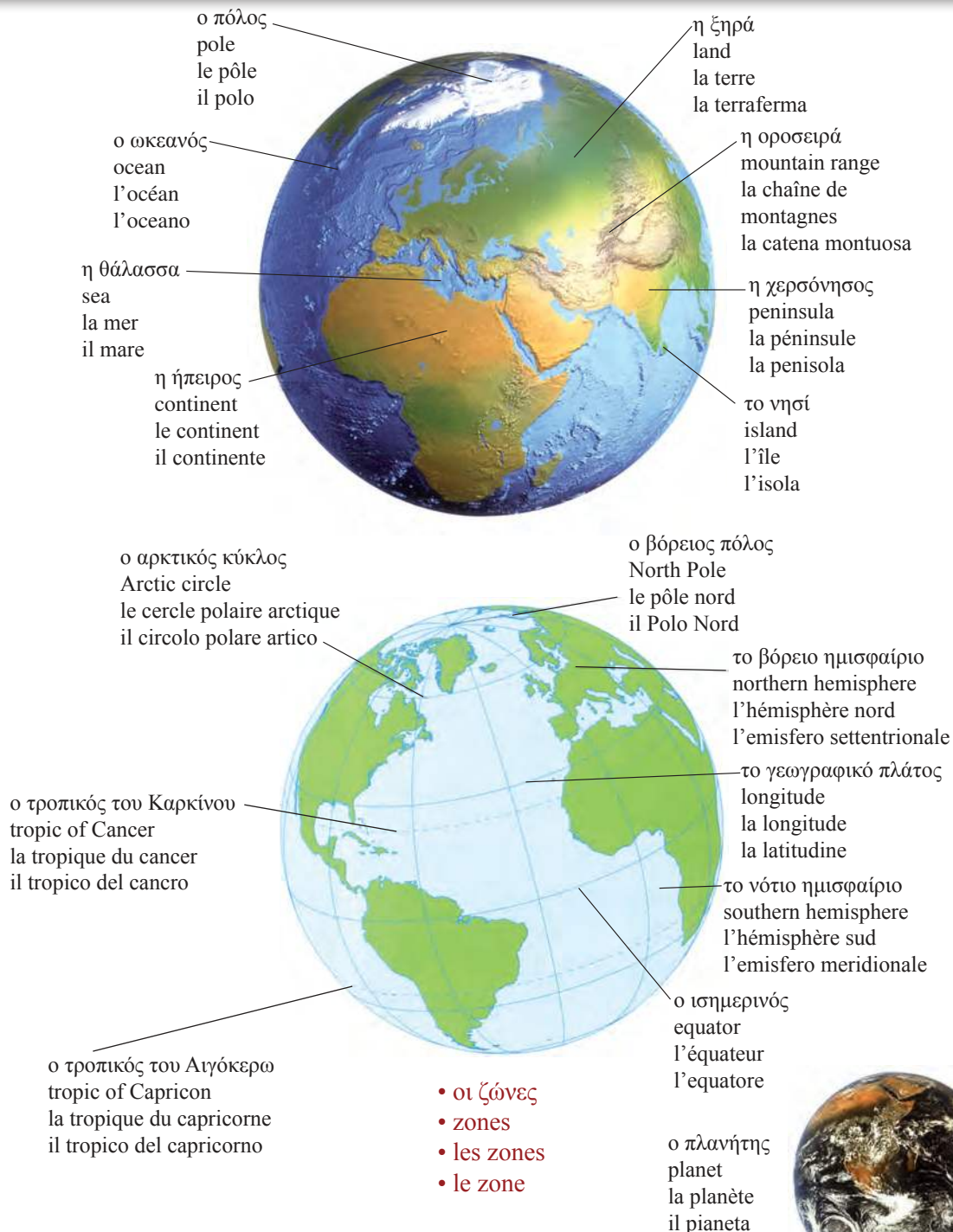
Τετάρτη ώρες 5 – 8 μ.μ.

Σάββατο ώρες 9 π.μ. – 12 μ.

• ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ :

• Το Περιβάλλον – Η Γη

• Environment – The Earth (Αγγλικά)

• αγγλικό

• γαλλικό

• ιταλικό

• L'Environnement – La Terre (Γαλλικά)

• L'Ambiente – La Terra (Ιταλικά)

• το ηφαίστειο • volcano • le volcan • il vulcano

• η τομή • section • la section • lo spaccato

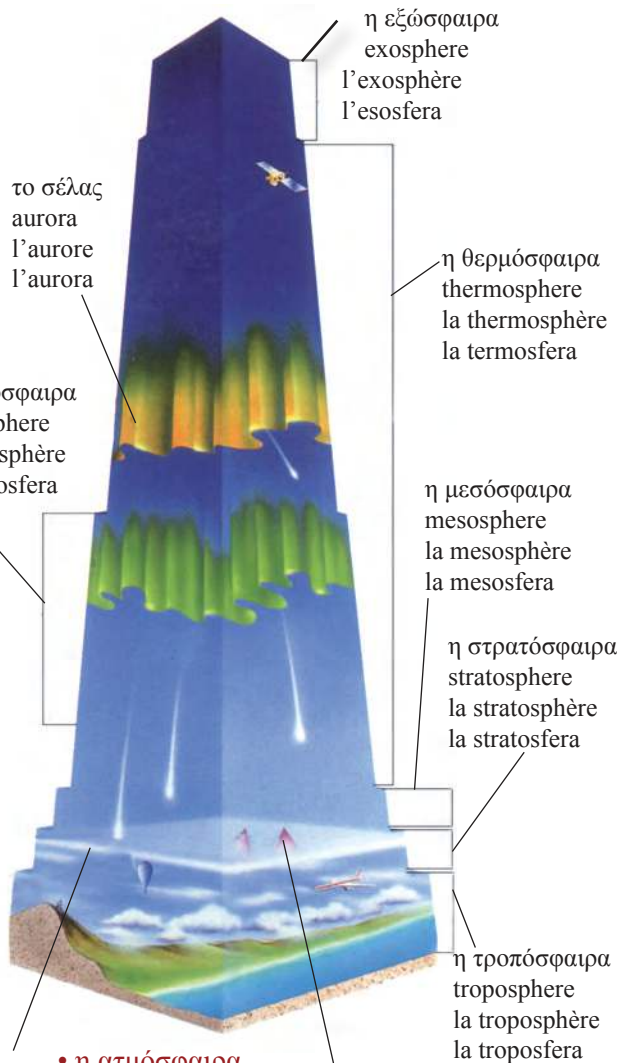

• ο κρατήρας • crater
• le cratère • il cratere

το στρώμα του όζοντος
ozone layer
la couche d'ozone
lo strato di ozono

• η ατμόσφαιρα
• atmposphere
• l' atmosphère
• l' atmosfera

οι υπεριώδεις ακτίνες
ultraviolet rays
les rayons ultraviolets
i raggi ultravioletti

ο σεισμός
earthquake
la tremblement
il terremoto

η πλάκα
plate
la plaque
la zolla

εκρήγνυμαι
erupt
entrer en éruption
eruttare

η δόνηση
tremor
le tremblement
il tremore

ΠΟΛΙΚΕΣ ΑΡΚΟΥΔΕΣ ΣΕ ΚΟΜΜΑΤΙ ΠΑΓΟΥ

Μια νέα επιστημονική μελέτη δείχνει ότι για πρώτη φορά πνίγονται πάρα πολλές πολικές αρκούδες. Το λιώσιμο των πάγων είναι μια πολύ κακή εξέλιξη γι' αυτές.

Τι σημαίνει να βλέπουμε μια τεράστια έκταση νερού στην κορυφή του κόσμου, που ήταν αλλά δεν είναι πια πάγος; Αυτό πρέπει να μας απασχολήσει πολύ, αφού έχει σοβαρότατες συνέπειες σε όλο τον Πλανήτη μας.

(Βλ. και το έργο του Αλ Γκορ, «Μια ενοχλητική αλήθεια».)